

குடும்பத்திற் புலவர்

நவ.கு. சுற்றுப்பஸ்
அவர்களின்

96 மது சென்டை

சுற்பு மலை
16.04.2010

வெள்ளியிரு, அணுசாரக்கண
சந்திதியான் ஆச்சிரமம்

அதுவெங்கும் புதியது, சுலகாட்டுக்காலம்
காலம், த. சிறீநிலை, 1. சிறீநிலை
சுலகாட்டுக்காலம், 1/2
கொஞ்சம் வருமானத்திற்கு
கொஞ்சம்

କାନ୍ତିରାମ କାନ୍ତିରାମ
କାନ୍ତିରାମ କାନ୍ତିରାମ
କାନ୍ତିରାମ କାନ୍ତିରାମ
କାନ୍ତିରାମ

முடிச்சிலை

அன்பள்ளவர்க்கு,

புலவர்மணி வெ.க் சிற்றம்பலம் அவர்களது வாழ்வியலைப் போற்றி அவரது குடும்பத்தினர் இம்மலரை வெளியீடு செய்வதையிட்டு மனமகிழ்ச்சி அடைகின்றோம். புலவர்மணி சிற்றம்பலம் அவர்கள் பல தசாப்த காலமாக இறைபாசரங்களைப் பாடி நூல் உருவேற்றி, வெளியிட்டு வருகின்றார். சமூத்து சிவாலயங்களான திருக்கோணேஸ்வர ஆலயம், திருக்கேதீஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம், பொன்னம்பலவாணேஸ்வரம் முதலான கோயில்களுக்கு தனித் தனியாக பல பாசரங்கள், பண்ணிசைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

இதனைவிட திருஊஞ்சல்கள், இடர்களை பதிகம், பிள்ளைத் தமிழ் பாமாலை, திருவிரட்டை மணிமாலைகள், மும்மணி, நான்மணி மாலைகள் எனப் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இதனைவிட சந்திதி ஞானச்சடருக்கு, பண்ணிரண்டு வருடமாகப் பாடியும் வருகின்றமை இவரின் கவிப்புலமைக்கு சான்று பகர்கின்றன. சிறந்ததொரு கல்விமானாக, சமயப்பற்றாளராக, சமூக சேவையாளராக விளங்கும் புலவர் மணி அவர்களை தெரிந்திராதவர்கள் இலர் என்றுதான் கூறவேண்டும். அந்தளவு தன்னுடைய கவிப்புலமையால் பலராலும் வியத்தகுமாறு செயலாற்றும் சிற்றம்பலம், இன்று தன்னுடைய தொண்ணுற்றாறாவது வயதிலும் தன் கவிப்புலமை மூலம் பாடல்கள் புனைவதையிட்டு பாராட்டி, வாழ்த்துகின்றோம்.

இம்மலர் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக அமைந்துள்ளது. இவரின் இப்பணி தொடர்ந்து வளர இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

யீஞ்சீல் சோமசுந்தர தேசிக
கானசம்பந்த பரமாசார்ய ஏல்வாயிகள்
தன்மை திருக்காசம்யந்து கூத்துக்
திருக்காவலு குருமுரு சந்திதானம்

வழிநீதுவர்

ஆற்றங்கரையோரம் அமர்ந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டிருக்கும் சந்திதிவேற்பெருமான் பேருளினால் தமது 96ஆவது அகவையில் கவிமாலை புனைந்து முதுபெரும் புலவராக விளங்கும் வை.க.சிற்றும்பலம் ஜூயா அவர்களது கவி ஆற்றலைப் புலப்படுத்தும் வகையில் அவரூச் சார்ந்த நால் ஒன்றினை அவர்தம் குடும்பத்தினர் வெளியிட முனைந்தது ஓர் போற்றுதற்குரிய செயலாகும்.

ஜூயா அவர்களால் புனையைப்பெற்ற மரபுக் கவிகள் எமது ஞானச்சுடர் மலரின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இடம்பெற்று வருவதன் காரணமாக ஞானச்சுடர் மலர் மேன்மையற்று விளங்குகின்றது என்றால் அது மிகையில்லை.

16.04.2010 வெளிகிகிழமை வெளியிடப்படும் இம்மலர் அனைவருக்கும் பயனுள்ளதாக இருப்பதோடு, இவரின் இப்பணி மென்மேலும் தொடர்ந்து வளர் சந்திதி வேற்பெருமானை வேண்டிநிற்கின்றோம்.

**சந்தியான் ஆச்சிரம
சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.**

வரம்தகுரை

இனுவையர் முதுவரும்பவர். புவவர்மனி. கலாபூரணம் வை.க. சிற்பம் பலவளைர் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையும் அறிகை வெளிப்பாடும் கொண்டவர். நல்லோசிரியாக நல்லத்து புலவராக விளங்கி வருபவர். ஸ்ரீவர்ணாவலர் வழிநிலை சைவத்தையும் தமிழ்ப் புலமையையும் வளர்த்து வருபவர். சீ. இனுவைத் திருவூரின் சிறப்பக்கு அணிக்கணாகி நிறபவர். ஆசிரியப் பணியை உள்ளதங்களுக்கு இட்டுச் சென்றவர். பல்வேறு புலமை விருதுகளின் நாயகராய் விளங்கிவருபவர். 1992ஆம் ஆண்டிலே கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுத்திய கவாபி விபுலானந்தர் நாற்றானந்து விழாக் கலிதைப் போட்டியில் விபுலானந்தர் நாள்மனி மாதவையை யாத்து முதற் பரிசீலனைப் பெற்றுக் கொண்டவர். 1994ஆம் ஆண்டில் அவர் ஏழதி வெளியிட்ட நல்லை முஞ்சன் மூது பாடப்பெற்ற அந்தாதியானது மறபு வழியான செய்யுள் யாத்தலின் சிறப்புப் பண்புகளை வெளிப்படுத்தும் செவ்விய ஞானக்களை அமைத்தது.

அந்தலை ஆய்வு செய்த கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் அந்த ஆண்டில் வெளிவந்த சிறந்த மறபுக் கலிதை ஆக்கமாகக் கண்டு அதற்குப் பரிசில் வழங்கியது. தாழு தமிழ்ப் புலமையாலும் கவியாற்றலினாலும் நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களை ஆக்கித் தமிழின் செவ்வியல் மறபுக்கு மேலும் பண்களிப்பிடச் செய்துள்ளார். பதிகங்கள், ஊசுகங்கள், திருவிருத்தங்கள், பலவற்றைத் தொடர்ந்து ஏழதி சைவ திடீக்கியங்களுக்கு அழகு மணிக்களைச் சேர்த்து வருபவர்.

புலமையாளர்சிற்றப்பலவளைரின் சௌவப்பணிகளும் தமிழ்ப் பணிகளும் மேலுயர்ந்து வளரவும். சிறக்கும் வானுயர்ந்துமிகலைபெறு கொள்ளவும் அவர் பல்லான்டு வாழ்ந்து வரும்பணியாற்றலும் எழுத நல் வாழ்த்துக்கள்.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா
தலைவர் - கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்.

கக்கிய ரோச்சியத்தில் (லஸ்டன்) வாழும்
திரு. ந. சச்சிதானந்தன் அவர்களின்

வாழ்ந்துகூட செப்புக்கி

நாவலர் அழகைய்தலைத் தொடர்ந்து பண்ணதுயனி கண்ணத்தில்லை அவர்கள் சொல்லத்துயம் தழில்லறையும் கீந்தாட்டல் பேணியிப் பாதுகாத்து வந்தனர். பண்ணதுயனி அவர்களின் யாணாக்கர்கள் கல்வி கேம்பாட்டுக்கு மட்டும் அல்லது சொல் சமயத் தழியிப் பாரம்பரியால்களைய் பேணி வருவதற்கு கேற்ற முனையில் தமது வாழ்க்கையையும் யேற்கினான்று வந்தனர். அவ்வழியில் வாழ்விள்ளுவெப்பி முதுமெரும் புலவர் ஜவக. சிற்றுமையும் ஆவர். கீவுஞ்சய யாணாக்கர்கள் பெரும் பொறுமியும் வாழ்ந்து பதுவிகளில் இருந்தனர். அவருடைய சேவை மனம்பால்வையே காரணம்.

சொல்லத்துயம் தழில்லறையும் போதித்து கண்ணயாறி முதிர்ந்த நினையில் வாழும் புலவர்யானி ஜவக. சிற்றுமையும் கீள்ளும் மனவளிவையையும் தழும் உடல் நலத்துறையும் வாழ்வது போன்று, கீள்ளும் பல தூண்டுகள் வாழ்ந்து சொல்லத்துக்கும் தழியுக்கும் தொண்டாற்ற வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல கீவுஞ்சயைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

புலவர் யணி அவர்கள் எனது தந்தையார் அதிபர் வ. நட்ராசாவின் தினிய நான்பர். கீருவரும் சம்காலத்தில் ஆசிரியர்களாகி மணி புறிந்துவர்கள். பொது சிட்டாங்களில் கீளக்கப்பாட்டுகளைக் காண்நில் கீருமித்துச் சொற்பட்டர்.

புலவர் யணி அவர்கள் பற்றிய மனர் சிறுமிழு அவையை வேண்டும் என விரும்புவதோறு, அம்மாருக்கு வாழ்ந்துச் செய்தி எழுதுவதற்குக் கிளைத்து வாய்யுக்கு நன்றியுடையவளாக கீருக்கின்றேன்.

ந. சச்சிதானந்தன்
லஸ்டன்

(சிவனி போயில் முகாவையாளர்)

சித்தாடகத்தினுமூ

அதுவே பெருளாக்குறைய சூவங்களுக்குமின்று கீஸ் இந்தக் கொண்டங்களும் வயதிலே நிதிரூரைகளிலும், மரபுவழிக் கல்லூரி பாடுவுதிலும் சுப்பரூபத்தைய நீர், கூவங்களுக்குணம் நிரம்பிய பக்கி மாண்கள் அமைக்கின்றன யுடன் ஒரு சிற்கு மலை, அதுமும் நூலால் எடுப்ப முகவரிக்கு வெளியிருப்பது அறிவுரை கூறுவதாகவுள். நூலும் இது கண்ணியா கலாம் என்று எண்ணிய மிகவுமிகுந்த நிலை யில் செய்திப்பட்டுவரும் செல்வச்சந்தித் தூக்கிய சூவ கலை பண்பட்டுப் போறவேயில் மேகங்களால் கவரிக்கப்படுக்கு விளைஞப் பித்தேன். பெரிய அண்ணமலையில் முகுகள் தூக்குவதைக் காணும் பாக்கியழுதைய அவர் மிக மகிழ்ந்தவராய் தலையைச்சுத்துவம் போறவந்தமகடுந்தயன், அல்லது நல்லவச் சூரியின் அறநிதிகு முகுகள், பண்டிதர், கலாநிதி, க. வைத்திஸ்வரக் குகுக்கள், அ. சுபாந்தினம், சி.வி. சண்முகவட்டவேல் முதலரண் பலரும் கட்டு கரகளை கவரிக்கிடம் உப்படைத்துவன்னேன். இப்பெல்லாம் இறைவன் நிதிருகுகள் அடிடலென்று உணர்ந்து

அடியார்க்குமத்தேன்,

அதுவே கொண்ட மாண்களும்

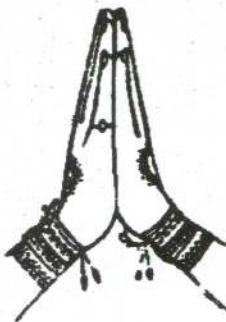
அப்பாவக்கானே

என்றும் மகிழ்ந்து, பாடி, பாக்டி வழிபட்டேன்.

இங்களும்

புலவர் மகி, ஆசிரியர்,

வை.க. சிற்றநம்பலம்

காலத்தின் வேண்டுதல் கருதி, சந்தியாளின் கருவையோடு, சந்தியான் தாள் பணிந்து கீங்நால் வெளி வருகிறது. சந்தியாள் ஆச்சிரமம் ஆற்றிவரும் வல்ல பணிகளோடு, எமது தந்தையாளின் விருப்பத்தினையும் ஏற்று ஞானச்சுடில் பிரச்சரமாகிய அவரின் மரபு வழிக் கலிதைகளை, நூலாக அச்சேற்றி, அவர் சார்ந்த வாழ்த்துக்கரகளை யும் ஒருங்குசேர இனைத்து வெளியிழும் கூக்காஸ்கரியம், முருகனின் பேராகக் கருதி தன்றைய தினம் அரங்கேற்றப் படுகிறது.

ஆச்சிரம சுவாமிகளின் ‘சிவத் தமிழ்ப்பணி’ என்றும் வெல்வதாக. நீல வாழ்வதாக.

கே. எஸ். சிவஞானராஜா
(குடும்பத்தினர் சார்பில்)

பாடும் பக்கையே பணியாகக் கொண்ட முலவர்மனி

வ.க. சுற்றுப்பலர்

பேரின்ரகள், புலவர்கள், தியாகிகள், வள்ளல்கள், சைவப் பெரியார்கள் முதலானோர் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களாவர். அந்த வகையில் முதுபெரும் புலவர், வைக, சிற்றும்பலம் அவர்கள் பாராட்டப்படுவதற்குத் தகுதியுடையவராவர்.

விவேகத்தை வெளிப்படுத்தும் பரந்த நெற்றி. நெற்றி நிறும்பிய விழுதிப் புச்ச. புருவ மத்தியில் சந்தனப் பொட்டு. சிரித்த முகம் எவ்வரையும் வசீகரித்து நிற்கும் கண்கள், உரத்துப் பேசத்தெரியாத கபாவும். உடுப்பது வெண்மை நிற ஆடை. தோள் தொடக்கம் நீண்ட அங்கி. கையிலோ ஊன்றுகோலைன்று. இந்தக் திருக்கோலத்துடன் எங்கள் மத்தியில் நடமாடும் நூலகமாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்தான் முதுபெரும் புலவர் சிற்றும்பலம் அவர்கள்.

பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியரான இவர், பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை, விக்தவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை என்னும் பெரியார்களைத் தமது நல்லை சிரியாகக் கொண்டவர். சங்க இலக்கியங்களையும், தொல்காப்பியைம், யாப் பருங்கல விருத்தி, பிரயோக விவேகம் இலக்கணக் கொத்து, யாப்பனி நூல் களையும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களையும் கற்றவர். திருமுறை முதலான அருள் நூல்களையும் எழுத்தென்னிப் படித்துப் பெரும் புலமைபெய்தியவர்.

இவரோரு ஆசுக்கவி. செய்யுள் இயற்றுவதென்பது இவருக்குக் கை வந்த கலையாகும். இதனை நன்கு அவதானித்த பண்டிதமனி அவர்கள் நல்லூர் முருகனைப் பாடு என்று சொல்லி -

“திருமுருகன் பாதமலர்த் தேன்” என அடியெடுத்துக் கொடுத்து நல்லூர் முருகன் இணை மணிமாலையைப் பாட்சி செய்தார். அது தொடக்கமாகப் பல பிரபந்தங்கள் பாடினார்.

இவர் தமது இருபத்து மூன்றாம் வயதிலேயே தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பரிட்சையில் தோற்றி இளந்தமிழ்ப் புலவர் என்னும் பட்டத் தைப் பெற்றார். 1939இல் யாழ் / ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பாலபண்டித பரிட்சையிலும் சித்தி பெற்றார்.

இவரது அழிவாற்றலைக் கண்ட யாழ். இந்துப் பேரவைத் தலைவர் அருட்கவி. சி. விநாசித்தமிழிப் புலவர் அவர்கள் இவருக்கு முதுபெரும் புலவர் என்னும் பட்டத்தை 1998இல் குட்டினார்.

மேலும் 2002ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்து கலாசாரத் திணைக்களம் கலாபுஷணம் என்னும் பட்டத்தை வழங்கியது. சென்ற 2008ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் யாழ். ஆதி. பாஷாவிவிருத்திச் சங்கம் “புலவர்மனி” என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கிக் கொள்வித்தது.

ஓருபா ஓருபது, திருஇரட்டை மணிமாலை, மும்மணிமாலை, நான் மணிமாலை, திருப்பதிகங்கள், வித்தார கவிதைகளன்றி, கடவுளர் மீது திரு ஊஞ்சல்கள், திருப்பள்ளிமழுச்சி, மாவை முருகன் ஆற்றுப்படை, சந்திதி முருகன் ஆற்றுப்படை என நாம்பதின்கு மேற்பட பிரபந்தங்களைப் பாடி உள்ளார் அல்லாமல் தனிப்படவே பல தனி நிலைச் செப்பிட்களையும், மெய்ச்சித்தி

உபசாரப் பத்திரமென நாற்றுக்கணக்கானவற்றைப் பாடி உள்ளார்.

பல சீவத்தலங்களிலே பண்ணிசைப் பாகரங்களைப் பாடியுள்ளார். இவர் பாட்டு, செய்யுள் என்ற வகையில் நால்வகைப் பாடல்களையுஞ் சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

பொதுவாகப் புலமையும் பண்பாடும், ஓரிடத்தில் இருப்பதில்லை. அப்படி ஏதேனோரிடத்தில் இருந்தாலும் அவை சிறந்து நிற்பதைக் காணமுடியாது.

ஆனால் அவை இரண்டும் ஒரேயளவில் இருக்கும் காட்சியை இந்தப் புலவர் மணியிடமே கணக்கிறேன். இவருடன் உரையாடும் போது, உரையெல்லாம் பயனுடையதாகவே காணப்படும்.

சிவபுண்ணியம் பெருக்கும் இவரது பாடல்களில் தொன்மையான, பூரண, இதிகாசக் கதைகளையும் காணலாம்.

கோயில்களில் திருமுறைகளைத் தொடர்ந்து பலவருடம் பாடிய இவர் ஒரு பூரணிகரும் கூட. அதனால் பல கோயில்களிலும் சென்று திருவாத வூரிகள் பூரணம், திருத்தொண்டர் பெரிய பூரணம், கந்தபூரணங்களில் பலவருடம் பங்கு பற்றியுள்ளார். நான் ஒருமுறை காசி விசாகநாள் கீரிமலை சிறாப்பர் மதத்தில் கந்தபூரணத்தில் வள்ளியம்மை திருமணப் படலம் நடந்த போது பயன் சொல்ல வந்தவர்களுள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையும் ஒருவர். அவருக்கு திரு சிற்றும்பலமே பூரணத்தை வாசித்தவர். பொருள்விளங்க, பயன் சொல்லுதற் கேற்றவாறு வாசித்துப் பிரித்தமை கண்டு உவந்த பண்டித மணி, அவரை இனிமேல் பயனும் சொல்லம் என்று கூறிவிட்டார். அதன் பின் சிற்றும்பலம் உரைசொல்லத் தொடங்கிவிட்டார்.

நான் இவருடன் அந்நியோந்நியமாகப் பழகியிருக்கிறேன். இவர் ஆயும் பரததெயோ, பாடாடோபத்தையோ விரும்பாத தம்பெருமை தாமறியாத தன்மை உடையவர். பேச்சாலில் மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளாது. எதனையும் மக்கள் உணரும்படியான சாதனையாளர் இவர்.

கனவிலாயிலும் நனவிலாயிலும், மன்றாடும் பெருமானை மறக்காத இயல்பினர்.

குந்றாத உணர்வுடைத் தொண்டராக சேக்கிழர் சுவாமிகளின் வாக்குக்கு அலையாளமாக வாழ்ந்து வருபவர்.

புலமைச் செருக்குச் சிறிதுமில்லாத, புலவர் சிற்றும்பலம், சிவபுண்ணியம் பெருக்கும், புளித் தங்கங்கரியத்திற்கு தன்னை அர்ப்பணித்த தனிப் பெரும் புலவராக விளங்குகிறார் என்பது ஒரு சிறிதும் மிகக்காது. புலவர்கள் நாட்டின் சொத்து. எனவே தமது தொண்ணுாற்றாறாவது வயதில் அடியெடுத்து வைக்கும் புலவர்மணி நல்ல உடல் நலத்துடன் உலகறிய நீடுழி வாழ கூத்துப்பிராணைப் பிரார்த்தித்து எனது நல்லாசியையும் அவருக்குத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

ஐ

ஒய்வுபற்று அதயீ.

ஸஹார்த யஸ்துர்ய க. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்
(ஸுத்துக் கும்ப தேவத்தானம்.)

அருந்தபிடி அமிகுர் வை.கீ. சிற்றம்பலம்

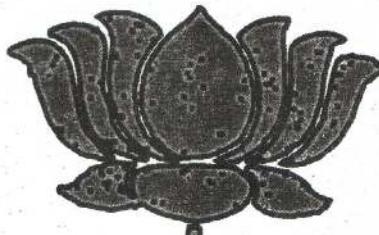
எவ்வள் உண்ணில் எட்டுத்தன வெள்ளத்துக்குஞ் துக்கத்திட்ட அறிஞர் திரு. கை.க. சிற்றம்பலம் தூங்க ஸ்ரீய சிற்றபு உவர் வெள்மிடுவது அதிக்கு ஒருவர் அதெதுமகைக்கிறோன். புலவர்களால் அழகு வெற்று துமிழ்வாழ்ந்து, அழகு கேர்க்குஞ் சூத்துப் புலவர் வர்களையில் கீள்று வாழும் அதெதுபுலவர் கீவர். கீலக்கணாஶரபில் தின்று வீசாத புக்கிலப்பந்து சான்றோன். பள்ளுக்கையாக பட்டேன்டு உலகு என்றார் வள்ளுவர். நுபண்புக்குடன் வாழும் தூற்றுவார்.

கிளைய டுக்கலுகரைக்கு கீள்றைய வழிக்கட்டு. துமிழார்சிய புத்தகமின் எவ்வளையாக கீள்று எம்முக் கூட்டியில்புவர். குள்ளாடும் வயத்தும் தூநாடு உந்தயோடு எழுத்துக்கீட்குஞ் வகுக் குலவர். ஏவாறு அகைத்தும் அறநியின்றி எடுத்தியங்குப் பேவக் கொஞ்சியம். கீவரால் கீவர் பிரத்து கீழுவைத் திருவுர் வாழுக்க பெற்றுப் புக்குவைர் அகைவால் புக்கு வெற்று. தூங்க துமிழ்ப்புலவர் கீள்றுப் புச்சுண்ணில் வாழ்வதால் கீத்திகுஞ் வகுக்க பெற்றது. அதுபவானான் திருத்து கீப்புலவர் சீத்திரங் துமிழ் கீலக்கிய ஆயிரக்கு வளர் கேர்க்குஞ் என்பதில் ஜயமில்கல்.

பாடப் பார் பார் செய்து பார்த்துத் துமிழால் கீப்பார்களோ கிறக்க வைத்து பாவவர் திறந்பலவரை பல்லாக்குஞ் பல்லாக்குஞ் வாழு எவ்வாற் வல்ல நூர்களை தேவீனியப் போர்த்தித்து அகைவாரோன்.

ஈந்தஸார் ஈஸ்வர்
இறை. திருமுருகன். B.A.

தலைவர்
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம், தெல்லிப்பழை.

ஓயிற்கொண்டு இருந்தாக இருக்க

திருச்சிற்றம்பலம்

செல்வ நெடுமாட்டு சென்று சேகரோங்கிள்

கெல்வ மதிகோயச் கெல்வம் உயர்கிண்டா

செல்வர் வாழ்கில்லைத் திரும்பி படித்தோம்

କେଳିବଣୀ କୁମାରେନ୍ଦ୍ରନାଥ, କେଳିବଣୀ ରମେଶ୍ବାର୍ମା

திரும்புவத 1 - 80 - 5

திரு. கவு.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் எங்கள் திருச்சிற்றம்பலம். அவர் அன்பிற்கோர் வடிவம். பன்பிற்கோர் உருவம். நன்பிற்கோர் நல்லிடம். இன்பிற்கோர் கிள்ளிடம். இனிக்கப் பேசுவதற்கோர் உறைவிடம். முதுமலக்கோர் முப்பிடம். அது போல் சிளகுவக்கோர் ஏற்பிடம். சிவபக்திகோர் ஊருணி. சிவஞயார்க்கு ஒரு கால் நகர்

நிடு. வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்கள் இன்னுவிலாசிரியர். அளவுவ வாசர். கொக்குவில் குடிகொள்வர். அதனால் சிற்றம்பலம் அவர்கள் யாதும் ஊரே யாவரும் கேள்விராஜர்கள்.

திரு. வைக். சிற்றம்பலம் அவர்கள் புகழ் போற்றுதலுக்குள் பொதிவதன்று. அவர் ஒரு முதல்பரும் புலவர். முதறிஞர். புலவர் மணி. நடமாடும் கலாபூஷணம். ஆசிரியக் கெம்மல்.

குள்ளும் நான்கு ஆண்டுகள் அகற்றால் நூற்றாண்டினரில் ஒருவர் என்று விரில் மத்து என்னபடியோரில் ஒருவராகும் பெறுமைக்கிரியராவர்.

மலயந்தில் திரு. கவுக. சிற்றம்பலம் வைக நீண்ட ஆயுனை அருட் கடலாம் ஆதியும் அந்தமுமான அருட் பெருஞ்சோதிச் சுட்டை தோத்திற்துப் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன்.

கெல்வாங்கள் அனைத்திலும் சிறந்த கெல்வம் சிற்றம்பலவன் கேவடகணக் கேஸ்தானாகும். சௌபிபிலும் கேவியாதிருப்பிலும் சிற்றம்பலம் என்னும் சில நாமத்தை நானும் கழந்து நிரிவதும் பிறர் உச்சரிப்பதற்கு உரியவராதலும் அழிவற்ற நிருவருள் வலப்பு நிதிக்கு ஒப்பாகும் அன்றோ!! இதற்கு மேலாக மானுடப் பிறப்பினால் பெறத்தக்க சிறும் உள்ளதோ!!

நிறு சீர்ப்புலம் அவர்கள் ஆயிரம் பிகறு கண்ட அரியவராதலோடு அப்பாலும் ஆனஞ்சு பலவாகப் பிகறு தொழும் பேற்றிக்குப் பிகற கூடிய பெருமானைப் பெரிதும் பெற்றால்லது.

சிவ. கண்ணுக்கலைவேல்

ಗೃಹಾಂಶ ಮೆರ್ಕು

சிற்றாகம்.

முதுசெரும் பலவர் வை.க. சிற்றம்பஸம் வைர்கள் பந்திய நயப்புரை

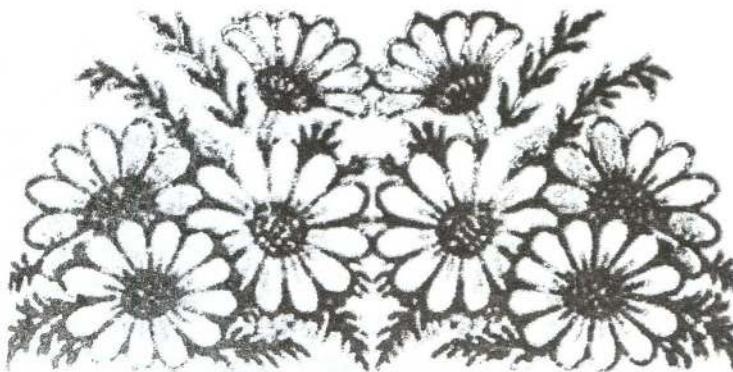
இன்னுவிலைப் பிறப்பிடமாகவும் அளவெட்டியைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்டவர் இவர். இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் வல்லவரென்பதை அவருடன் பழகிய காலந்தொட்டு நான் நன்கறிவேன். இவர் ஒரு மாப்ரிடலவர் என்பதை அவர் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் மேல் இயற்றிய நால் வெளியீட்டுக்கு முன்னாள் நான் அறிந்திலேன். அந்த நால் வெளியீட்டு வைபவத்தில் யான் கலந்து கொண்டதோடு, நால் பற்றிப் பேசியுமள்ளேன். அப்போது அவருடைய கவிதைகள் இலக்கணப் பிழை ஏதும் இல்லாது அமைந்திருந்ததைப் பாராட்டிப் பேசிய ஞாபகம் இன்றும் உண்டு. இந்த வெளியீட்டு வைபவம் நிகழ்ந்த காலம் 1986ஆம் ஆண்டாகும். அக்காலந்தொட்டு இன்றுவரை அவர் பல்பல நால்களின் ஆசிரியாகப் பல ரின் பாராட்டைப்பெற்று முதற்றாக கவிஞர் வரிசையில் இடம் பிடித்துள்ளார் என்பது உபசாரக் கூற்றாகவன்றி உண்மையுரையாக உள்ளது.

“புவியினுக் கணியாய் ஆன்ற பொருள்தந்து புலத்திற்றாகி அவியகத் துறைகள் தாங்கி ஜந்தினை நெறியளாவி சலியறுத் தெளிந்து நண்ணென் நொழுக்கமும் மிக்குச் சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதா வரியினை வீரர் கண்டார்”

என்ற கம்பன் கவியிலக்கணங்கள் பலவும் அவருடைய பிறகாலக் கவிதைகளில் அமைந்திருக்கக் காணகிறோம். தொண்ணுாற் றைந்து வயதைத் தாண்டி விட்ட அவரது பிரபந்தங்கள் வியக்கவும் நயக்கவுந்தக்கவை. மரபுக் கவியல்லாத பிற்காலக் கவிகளையும் இவர் இயற்றவல்லவர். இயற்றிக் காட்டியும் உள்ளார். தொல்காப்பியம் மரபுக் கவியல்லாதவற்றுக்கும் இடந்தருகிறதென்பது எனது செந்தமிழ் இலக்கணம் இரண்டாம் பாகத்தில் ஆதாரப்பவராக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் ஒசை நயமும் பொருட் சிறப்பும் உள்ள கவிதை எதையும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது என்பதில் ஜயமில்லை.

புலவர் மணி என்ற பட்டமளித்து ஆரிய திராவிடபாஷாபி விருத்திச் சங்கம் கெளரவித்ததும் அருட்கவி விநாசித்தம்பிப் புலவர் முதுபெரும் புலவர் எனப் பாராட்டியதும் அவரது தகுதிக்குப் பொருத்த மான செய்கைகளேயென்பதில் ஜயமில்லை. அவர் புகழ் நீடு வாழும் என்பதில் ஜயமில்லை. நமக்கு நம்பிக்கையுண்டு.

பண்டிதர் க. நாகலீங்கம்

உருபிசெஞ் புலவர்

சுகல சிவஸ்வர்களும் பெற்றுவர்

அன்புள்ளம் கொண்ட யெரியவர்களின் உறவு என் வாழ்வில் கிடைத்த செல்வங்களில் ஒன்றாகும். ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை யெரிநாக மதிக்கும் யெரியோர்கள் யாவதறயும் வணங்குகின்றேன். புலவர்மனி ஆசிரியர் வை.க. சிற்றம்பலம் ஜயா தொடர்பு எனக்கு ஏற்பட்ட நாள் முதல் புலவரின் புகழ்ச்சி பாராட்டுக்கள் கிடைக்கப் பெற்று வாழ்கின்றேன்.

ஸமிபுரம் - ஸ்ராவன சிவசெமிரமனிய சவாமி மேல் கொண்ட தனியாத தாகத்தால் பிர்களைத் தமிழ் நாலை கீழற்றி புலவர்மனி வை.க. சிற்றம்பலம் வெளியிட்ட விழாவில் நாழும் ஒருவனாகக் கலந்து நாலாசிரியரின் திறமையைப் பாராட்டு உரையாற்றும் நந்தர்ப்பம் பெற்றேன். அந்நாள் முதல் கீஸ்றுவரை புலவருடன் தொடர்புடையவனாகவுள்ளேன்.

நாம் வெளியிடு செய்து நிறைவு கண்ட அமிராமியந்தாதி ஆய்வுரை வெளி யிடுக்களைப் புலவர்மனி பெற்றும் பற்றது மகிழ்ந்ததுடன் நாம் பற்றதுச் சுறைக்குத் தில பாடல் கருத்துக்களை எமக்கு விருப்பமுடன் சட்டுக்காட்டி எழுதிய கழதங்கள் எம்மால் என்றும் மறக்க முறயாதுவையாகவுமின்னன. நல்லதோர் பணியைச் செய்து நாழும் நிறைவைந்தோம். அமிராமியந்தாதி சக்தி உயரசர்கள் விரும்பியிருக்கும் ஓர் அரிய நாலாகும். புலவர் மனி ஆசிரியர் கீழுவில் சிவகாமி அம்மன் மேல் மிகுந்த சக்தியடையவராவர். ஆதலால் தான் அமிராமியந்தாதி வெளியிடுக்களை விருப்பமுடன் பெற்று பற்று மகிழ்ந்து வாழ்கின்றார் என்று நாம் என்னிக் கொண்டோம்.

புலவர் மனி கீஸ்று வயதில் முதிர்ந்தவராக இந்த மன்னில் நல்ல வயனைப் பாழ்ந்தாலும் நன்று சந்தனை வளம் வற்றாது கிளைஞனாக வாழ்ந்து வருகின்றார். கீவர் சந்திதி ஆசிரியம் வெளியிடான் ஞானச்சுடறில் மாதம் தோறும் சக்திமையறும் பாடல்களைசுழுதி எம்மை எல்லாம் யழக்க வைக்கும் சிறப்பைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இன்று யாழ்ப்பான எமது மன்னில் வயது முதிர்ந்த கல்விமான்களில் ரமயம் பயன்புகள் நிறைந்த ஒழுக்கீலர் விரல்விட்டு என்னக்குறையவர்களே ஆங்காங்கே வாழ்ந்து வருகின்றனர். கீவர்களில் புலவர்மனி தோற்றுத்தில் சிறிய உருவமாக அகத்தியர் போல் கீருந்தாலும் அறிவு - திறமை - ஆற்றல்

நிறைந்தவராக விளங்குகின்றார். இவரால் எனக்கு எழுதப்படும் அறான எழுத்துக் களை உடைய குறதக் கோவை வைத்துப் பாதுகாக்கப்படும் செய்தியை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

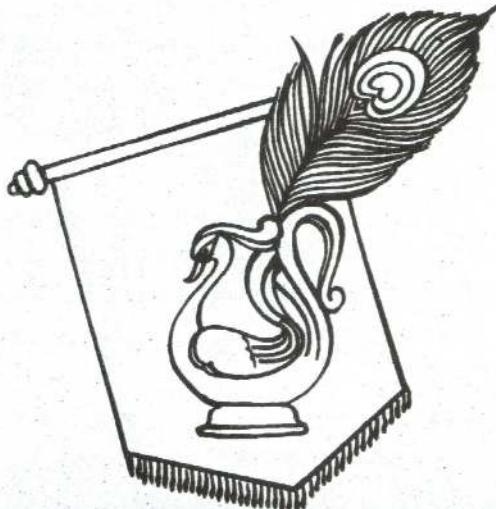
இவர் தீரைவன் புகழ் - பெருமை பேசுவதினால் போலும் நல்ல சுக தெயியாக வாழும் பேற்றறாட்டயவராக உள்ளார். அன்றையில் இவரது பேட்டு பந்ததிரிகையில் வெளியாகிய போது நாம் வாசித்து பல தகவல்களை அறிந்து மலிழ்ந்தோம். திறமைக்கு ஒருவராக வாழ்ந்து புலவர்மணி தமிழ் - சௌவம் வாழ வைய்பாராக.

தனது அஞ்சமைய் மின்னைகளுடன் அன்பாக வாழ்ந்து வருவதை நான் நன்கு அறிவேன். இறைவில்லூள்ள தனது விழைல் அன்றையில் பிறந்த நிறுத்ததைக் கொண்டாடுய செய்தி ஏத்துப் பெருமையாக இருந்து.

நல்ல சுகதெயியாக வாழும் பேற்றற தமது குலதெய்வம் தந்ததாகக் கூறி பெருமையும் புலவர் மணி வை.க. சிற்றம்பலம் ஜயா நன்றாக வாழவேண்டும் என்று நாமும் வாழ்ந்துவோம். இன்பமே ரூப்க.

க. வாழதேவன்

சுமாநான நிதவான்,
பால்வாகம்.

புலவர் பெஞ்சித்தக்கருக்கீல்லாடு காயிச் புவார்

எனது பாட்டனார் இளையதம்பி இனுவிலைச் சேர்ந்தவர். அவரை இனுவில் மனுசன் என்றுதான் அந்தக் காலத்தில் கோண்டா விலில் உள்ளவர்கள் அழைப்பார்கள். இன்று யான் கோண்டாவிலில் வாழ்ந்தாலும் எனது பரம்பரை அடி இனுவிலைச் சார்ந்ததாகும். இதேபோன்று கோண்டாவிலைச் சார்ந்தவர்கள் பலர் இனுவிலில் வாழ்கிறார்கள். அத்தகையவர்களுள் ஒருவர்தான் கலாடுஷணம் முதுபெரும்புலவர், நல்லாசிரியர், நூலாசிரியர், ஆசுகவி வை.க. சிற்றும் பலம் ஜயா அவர்கள். இவர் அளவையில் மணம் முடித்து அங்கே வாழ்ந்தபடியால் அளவை வாசர் என்பர். இன்று கொக்குவில் பதியில் வாழ்வதால் இவர் கொக்குவில் பதிக்கும் புகழ் சேர்த்தவராகிறார். ஜயா அவர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அந்த இடம் பெருமை பெறும். கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு என்றுரைத்தனர் நம்முன் ணோர்கள்.

ஐயர் பாடசாலையில் கல்வி

ஜயா அவர்கள் கோண்டாவில் மஞ்சத்துழயில் பிறந்தவர். கோண்டா வில் ஜயர்ப்பாடசாலையிலேயே அவர் கல்வி கற்றார். இன்றைய கோண்டாவில் இந்து மகா வித்தியாலயத்தைத் தாபித்தவர் தவத்திரு முருகேச ஜயர் வெங்கடாசல ஜயர் என்பவராவர். ஜயர் அவர்கள் தாபித்த பாடசாலையாகையால் இன்றும் பலரால் அது ஜயர்ப் பாடசாலை என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. 1892ஆம் ஆண்டில் ஜயர்ப் பாடசாலைக்கு அரசு அங்கீகாரமும் நன்கொடையும் கிட்டுவதாயிற்று. வேலுப்பிள்ளை என்பார் முதல் சட்டம்பியார் ஆனார். நீண்ட காலம் ஜந்தாம் வகுப்பு வரை இயங்கிவந்த பாடசாலை 1915ஆம் ஆண்டில் கனிஷ்ட பொதுத்தராதரப் பத்திர் பரிட்சைக்கு மாணவர்களைத் தோற்றுவிக்கும் அங்கீகாரத்தை 1928 இல் பெற்றுக் கொண்டது.

ஐயர் பாடசாலையின்

புகழ் பூத்த மாணவன்

இதே ஆண்டு கனிஷ்ட பொதுத்தராதரப் பத்திர் பரிட்சைக்குத் தோற்றிய மாணவர்களுள் இருவர் சித்தியடைந்து பாடசாலைக்குப்

பெரும் புக்கழி ஈடுபாடுக் கொடுத்தனர். ஒருவர் இன்று எம்மிடையே தமது 95ஆவது அகவையில் வாழ்ந்து 96ஆவது அகவையை எடுப்ப பிடித் துக் கொண்டிருப்பவரான திரு. வை.க. சிற்றும்பலப் புலவர் அவர்கள். இவர் மஞ்சத்துடையைச் சேர்ந்த சைவத்திரு. மு. பெரியதும்பி ஆசிரியர்ப் பெருந்தகையிடம் ஜயர் பாடசாலையில் தமிழையும் நன்னாற்காண்டி கையையும் ஜயந்திரிப்பற்கந்றவர். ஜயா அவர்களின் பெருமைகளுக்க் கெல்லாம் வித்திட்ட பெருமை ஜயர் பாடசாலையையே சேரும்.

எனது சிறிருஷ்ட மாணவ மனி

ஜயர் பாடசாலையில் யான் கல்விகற்ற காலத்திலும் எனக்குத் தமிழையும் நன்னாற்காண்டிகையையும் கற்பித்தவர் மு.பெரியதும்பி ஆசான் அவர்களே என்பதில் எனக்குப் பெருமையும் நிறைய மனமலிழ்வுமுண்டு. யான் எழுத்துத் துறையிலும் பத்திரிகைத் துறையிலும் பிரகாசிக்க வழி சமைத்த ஜயர் பாடசாலையில் எனது சிறிருஷ்ட மாணவ மணியாக விளங்கியவர் புலவர் வை.க. சிற்றும்பலம் ஜயா அவர்கள் என்னதை எண்ணிப் பார்க்கையில் எனது அழிவுத்தை என்னென்றுவரப்பேன்.

தேவார திருவாசகங்கள்

பிழையின்றி ஒதுக்கல்

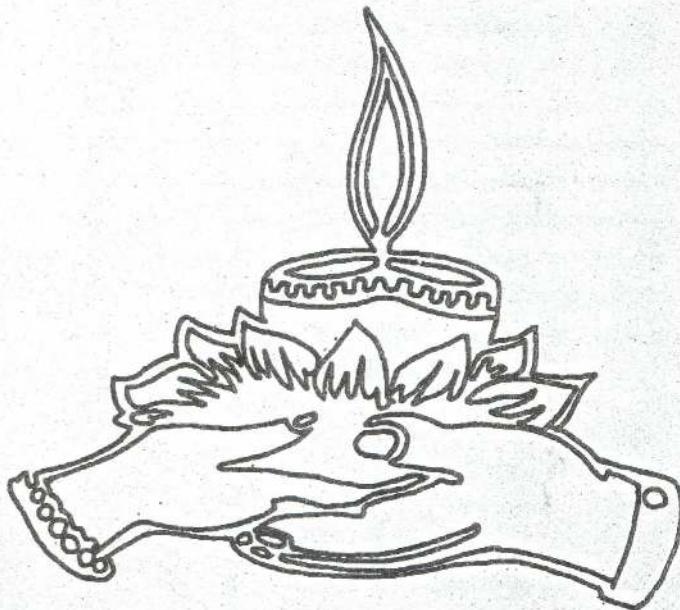
கோண்டாவில் தவத்திரு அம்பலவாணர் சுவாமிகளிடம் தேவார திருவாசகங்களைப் பிழையின்றி சரியான உச்சரிப்புடன் ஒதுக்கற்றுக் கொண்டவரான புலவர் பிரான் அவர்கள் இன்றும் அவரைத் தினசரி நினைவு கூர்ந்தபடியே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அன்னை கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தாழும் தவத்திரு அம்பலவாணர் சுவாமிகளிடமே தேவார திருவாசகங்களைப் பிழையின்றி ஒத்த தமது இராமநாதன் கல்லூரி நாட்களில் கற்றுக் கொண்டதாகக் கூறிப் பெருமைப் பட்டதை யான் நேரடியாகவே அறிந்து கொண்டதுண்டு.

தாய்யிவுவர் போன்று

இன்று இலங்கையில் இருக்கக் கூடிய புலவர் பெருந்தகை களுக்கெல்லாம் தாய்யிவு புலவர் போன்று விளங்குபவர் கலாழுவணம் வை.க. சிற்றும்பலம் ஜயா அவர்களே என்பது எனது கணிப்பாகும். ஜயா அவர்கள் பெரியவர்களுள் ஒரு பெரியவராக இன்று தலை நியிர்ந்து ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவரை அளக்க

என்னிடம் அளவுகோல் எதுவும் இல்லை. ஆனால் என்னை அளக்க அவரிடம் அளவுகோல் உண்டு. அவருக்கும் எனக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகளில் ஒன்று இருவரும் ஒரே கிராமத்தவர்கள். அவர்கள்வி கற்ற பாடசாலையில் யானும் கல்வி கற்றேன். அவரது தமிழ் ஆசானே எனது தமிழ் ஆசானுமானார். ஜயா அவர்கள் என்னிலும் பார்க்கப் பதினாறு ஆண்டுகள் முத்தவர். யான் இளையவர். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் நாமும் கோண்டாவில் இனுவில் பதியில் வாழ்ந்தவர்கள் என்பதே எமக்குள்ள தனிப் பெருஞ் சிறப்பும் பெருமையுமாகும். ஜயா அவர்கள் இன்று ஆயிரம் பிழைகளைக் கண்ட பெருமகனாவார். அவர் நாறு அகவைகளைப் பூர்த்தி செய்து எம்மிடையே பெருவாழ்வு வாழ்வார் என்பதில் எனது ஆத்மாவுக்குப் பெரும் நம்பிக்கையுண்டு எனக் கூறிக் கொள்வதில் பெரும் மனமகிழ்வடைகிறேன்.

வேள் செல்லப்பா நட்ராசா ச.ம்.
முதிர் யந்திரிசையார்).

॥ பல்வாண்டு சூலம் பொல்லூண்டி வாழ்க

வெண்ணிறத் தாடியோடு
 வெழுத்த நல் வேட்டியோடு
 கண்ணதில் கருணை பொங்க
 கதையினில் இனிமை சொட்ட
 மண்மினச குழந்தை போல
 மகிழ்ந்துளம் களித்துவக்க
 அன்பெறும் பொல்லை ஊன்டி
 அறிவெனும் அங்கி மாட்டி
 இன்புரக் கவிதை ஆக்கி
 இனிந்திட எமக்களித்த
 உண்ணத கவியரசே!
 உவக்கின்றேன் மனமுவந்தே

 குழந்தைபோல் சிரிக்கக் கண்டேன்
 குறுநடை முதுமை கண்டேன்
 அளப்பெறும் பண்பைக் கண்டேன்
 அடக்கமே உருவாய் கண்டேன்
 'உள்'முதுமையில் இனிமை கண்டேன்
 உவப்புடன் உரையாடக் கண்டேன்
 அளவையம் பதியில் கண்டேன்
 அப்பணத் தொழுதல் கண்டேன்
 முழுதுமாய் ஒரு தமிழனைக் கண்டேன்
 முது பெறும் புலவனைக் கண்டேனே

 இஜுவிலில் பிறந்த தாலோ
 இல்லை அளவெட்டி வந்த தாலோ
 குணமிகு மணையாள் தன்னை
 குழந்தைகளைப் பெற்ற தாலோ
 வணக்கிடும் கும்பளவனை அப்பன்

வகுத்த நல் வரத்தி னாலோ
மனதெலாம் தமிழில் தோய
மலர்ந்த நல் உணர்வினாலோ

அளப்பெரும் வயதி னாலோ
ஆண்மீக உணர்வி னாலோ
இளமைசேர் வாலிபன் போல்
இன்புற்று வாழ்வ தாலோ
வளம் நிறை தமிழைக் கற்று
வாழ்வது சிறந்த தாலோ
உளமதில் கவிதை ஊற
ஊற்றுவாய் அள்ளி அள்ளி

எல்லையில் இன்பம் பெற்று
இனிதுற அனைத்தும் பெற்று
பல்லாண்டு காலம் மண்மேல்
பொல்லுரண்டி வாழ்க நீவீர.

விகடகவி

மு. திருநாவுக்கரசு,
ஓய்வுசுத்த மாவட்ட நெடுஞ்செழி

நீதியாசது நாவலர் பெருமாளின் வாழ்க்கை முழுவதிலும் ஜனகேவியும் இறையோடியும் இருந்த உயிர் ஆகும். நீதியைத் தமது உயிரிலும் மேலாக அராதிக்கவர் நாவலர்.

சீலனை, “பங்கயத் தயவு மாலரியா நீதியே” என மனிவாசகம் பெருமாள் விள்க்கின்றார். நீதியே சீவம். சைவம் சீவம் சம்பந்தமுடையது. எனவே சைவம் நீதி சம்பந்தமுடையது ஆகும். சைவ நெறி நின்று ஒழுகவேர், நீதி வழுவா நெறிமுறையில் தம் வாழ்க்கையை இட்டுச் சொல்வேர் ஆவர். அவர்களையே உடை உயர்ந்தோர் என்றும் பெரியோர் என்றும் அழைக்கின்றது. “உடைக் என்பது உயர்ந்தேர் மேற்று” இக் கூற்று, சைவத் தமிழ்ப் பண்டிகைகளுடன் மகுடம் ஆகும்.

“மேன்மை கொள் சைவ நீதி விளங்குத் தலைமெலாம்” எனக் கந்தபூணம் வாழ்த்துகிறது. சைவ நீதி ஒரு ரூபியிட்ட சமயத்தவருக்கோ, இனத்தவர்க்கோ மட்டுமேதுத்தியட்ட நீதிமுறையையன்று. அது உடைக் கழுவிய உடை நீதியாகும்.

“நீதி வழுவா நெறிமுறையில் இட்டார் பெரியோர், இடாதோர் இழிலுல்லதோர்” என்பது ஒளவைய் ஸ்ராட்டியார் உடைக் களித்த சமூகக் கோட்டாடு நீதியைப் புதுக்களித்து இழிசௌர் ஆவோர், எப்போது நீதி வழுவா நெறிமுறையில், தம் வாழ்க்கையை இட்டுச் சொல்ல உத்தி பூன்று செய்யுகிறார்களோ, அக்களமே உயர்ந்தோராக வகுப்பு மாற்றும் பெற்று விடுகின்றார். சமூக ஏற்றக் காற்பு ஒருவரின் நிறுயினால்லு, மாராக, ஒழுக்கத்தினாலும் ரிச்சுப்பும் நீதி வழுவா நெறிமுறையில் வாழ்க்கையை இட்டுச் சொல்கின்ற பாள்ளமையினாலுமே தீர்மானிக்கப்படுதல் சொல்யும்பாட்டின் நிலையாடாகும்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி” உடைக் கழுவதும் தழைத்தோங்கும் போதே, உடைக் கழுவது அமைதி ஈந்தியம் ஆகும். யோர், பகை, அச்சம் நீதிக் கெற்று மக்கள் அமைதியாகவும் சாந்தி சமாதானத்துடறும் வாழும் நிலைமை ஏற்படும். இநிலிருந்து ஸ்ராட்டும் கடந்து என்னவெனில் உடைக் கழுவதும் சைவன் ஆகவின்டும் அராவது நீதிமான் ஆகவேன்டும். நீதியை மறுப்பவன் மனிதந் துல்லமைகள் கொண்ட மனிதாவரக வாழ மறுப்பவன் ஆகின்றான்.

நீதி என்பதில் என்ன அறங்களைம், மனித விழுமியங்களைம் ஆளுமிகப் பல்வகுமும் உள்ளவாக்கையட்டுள்ளன. சந்தியம், அஸ்தி, ந்தமம், சாந்தி, அஹிம்சை, நஷ்டோமுஞ்சம், பண்டி, நேர்வை, பொறுமை, கருணை, இனிமை யாவும் இதில் அடங்கும்.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம், நமனை யஞ்சோம், நரகத்தில்ஸ்ட்ரய்ம்போம், நடவெளில்லோம், ஏமாப்போம், மீணியறியோம், வள்வோம் அல்லோம்; இள்ளமே எந்நானும் துண்ணில்லை” - இத்தகைய உயரிய தெள்ளிய, உள்ளிலையையும், உறுதியாட்டையும், அனுசாலமையையும் அய்ய அடிகளுக்கு வழங்கியது சூவ நீதியள்ளோ? இதே சூவநீதியே நாவரீன் ஆனுமையையும் மேன்மைய்டுத்தியது.

தம்மை மேன்னிலைய்டுத்திய சூவநீதி, ஒளையோரின் வாழ்க்கையையும் நெறிய்கேட்டுவதுத் தலைவராம் விளங்கவேண்டும், யானிப் பகலமயான வாழ்விளையாவர்க்கும் வழங்க வேண்டும் என நாவர் பெருமான் அல்லும் கலும் அங்காதமும் சிற்றித்துச் சொய்யட்டமை நீதியானதோமு.

நீதி யொருள்ளு: நீதியே யொருள் நிறைந்து எனக் கொண்டு தனக்கென வாழாப் பிறக்குரியானளாகச், சீவதெறி நின்று, மானிடத்திற்கு இலக்கணங்கள்டு, இலக்கியமாக வாழ்ந்து காட்டு உத்தம புதர்த் நாவர் பெருமான் ஆவார். நாவர் ஓர் அதிர்ந்த மாறுடன். மாறுடம் பொருந்தியவர் மாறுடன். மாறுடம் என்கில் மனித விழுமியங்களும் ஆஸ்திக ஒழுக்க விழுமியங்களும் சங்கமம் ஆகின்றன. “மாறுடம் வென்றுதம்மா” கம்பன் கூற்று. இக்கூற்று நாவர் பெருமானில் வைத்து விளங்க்கிறாலது.

நீதியைக் குறுக்கி நீதி செய்தலைச் சூவநீதி ஒருபோதும் ஏற்கக்கொள்ளாது. நீதியை, நீதியை விராத்திதே தேட வேண்டும். அவ்வாறே நீதியை விராத்திதே சொலும் சொய்யவேண்டும். நீதியை விராத்து, ஓய்யுல் பெற்றே, நீதிபிளிருந்து இன்பத்தைத் துய்க்கவும் வேண்டும். அதுவே அறம் ஆகும். வாழ்க்கைப் பயன்கள் அல்லது குறிக்கொள்கள் என்பதும் அறம், யொருள், இன்யம், வீடு என்பன நீதிபீன் அடியடையில் நின்றே அடையாய்ய வேண்டியன.

அறம், யொருள், இன்யம் என்பதற்கு நீதி யரியானம் செய்தவர்களுக்கே முத்தித் பேறு சிற்றிக்கும். முத்தி என்பது விடுதலை, பிறப்பு, இறப்பத்தீவிலிருந்தும் அவற்றால் ஏற்படும் துண்ணகளிலிருந்தும் விடுதலை பெறுகல், முத்தி என்பதும்.

“நீதி என்ற வான்றுதியில் வாழ்ந்தவர் நாவர் பெருமான்” என்று சாஸ்ராயர் கீர்தி, நாவர் ஞானியம்படையில் வந்த பஷ்டதமனி, இலக்கிய களாந்தி சிதமையின்களை அவர்கள்.

நாவர் நீதிபில் மிகுந்த பற்றுக் கோடுனளவர்; அதனால் நாவர் நீதி பரியாலனத்தில் மிகவும் கண்டியானவர். இதில் தமர், பிறர் என அவர் பார்யதில்லை. நீதி தவறியவர்கள் நாவராக்கு அஞ்சி, ஒளிந்து வாழ்ந்தனர். நாவர் நீதிபில் நெறுப்பு, இரக்கத்தில் தன்னிர் என்பது பண்டதமனியின் மதியிடு.

நாவரீன் சமய, சமூக மற்றும் கல்விச் சிந்தனைகள், சொற்கள், செயல்கள் ஆகிய காலதோ வந்த மாளிக்களைக் கடந்து நித்தியமாக வாழ்வதை அவற்றை நாவரீன் ஞானியம்படை பிற்கலைத்தவர்க்கு வழங்கி வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

யந்த தமிழர் வாழ்வியல் கொள்கையை சூவநீதி என்று அறிஞர்கள் ஏற்பிட்டுள்ளனர். “சமயமே வாழ்க்கை, வாழ்க்கையை சமயம்” என்னும் கூற்று.

யன்னைத் தமிழர் வாழ்வில் நடைமுறையில் இருந்துள்ளது. தமிழும் சௌவமும் சிரிக்க முடியாதலை. நாவலரும் அவை இரண்டையும் இணைத்து, அவற்றின் மறுமலர்ச்சி காணவே விழைந்தார். நாவலருக்குச் சௌவமும் தமிழும் இருக்கன்கள்.

சௌவம், தமிழ் ஆகிய இரண்டினதும் மறுமலர்ச்சிக்குக் கல்வியோ இன்றியமையாத கருவியே நாவலர் கொண்டார். கல்வி அறிவை வளர்க்கின்றது; என்யாட்டைய் பேசு வழிவழக்கின்றது. “கல்விக்கும் யைன் அறிவு; அறிவுக்கும் யைன் ஒழுக்கம்” என்பு நாவலர் பெருமான் ஒழுக்கங்களுத்து நாத கல்வி யைன்றது; முஞ்சுக்கும் பூங்களுச் சமாளாது. இன்றைய கல்விமுறையையும், அது கற்போனில் ஒழுக்கத்தை வளர்க்குத் தவறியமையையும், அதுளால் ஏற்படுகின்ற விப்ரத விளைவுகளையும் சம்ரு நிதானமாக என்னிப் பார்ப்பியாரா. நாவலர் கல்விச் சிந்தனைகளின் அநுமையேநுமைகளை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

கல்வி நெறியினைத் தமிழ் மரபு சௌவ சமய உணர்வோடு, என்குதோட்டு, இனைந்தே வளர்ந்து வந்துள்ளது. என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. தமிழ் மொழி. சௌவநெறி ஆகியவற்றின் மறுமலர்ச்சிக்கு கல்வி, அதுன் யைனகிய அறிவு; அறிவின் யைனகிய ஒழுக்கம் ஆகிய முன்றினதும் விருந்தி வேண்டும் என்று நாவலரின் கல்விப் பூட்டை.

கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றின் யைனகப் பண்பாடு ஒருவாகின்றது. மனத்தூய்மை, மொழித்தூய்மை, செயல்தூய்மை ஆகியவற்றை வலியுறுத்தும் சௌவந் தமிழ்ப் பண்பாடு, மனிதரை மனிதுப் பண்புகளுடைய மனிதராக வாழ நெறியடைத்துகின்றது. உலகை ஒன்றாகக் காலும் யாங்கினையும் வீரிந்து யந்த உலகை தோக்கினையும் ஆன்மிக ஒருமையாட்டு உணர்வினையும், உலகை நீதியையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது சௌவத் தமிழ் பண்பாட்டு மரபுக் கல்வி. “யாறும் ஷாரி யாவும் கேள்வி”, “தூம் நங்றும் பிருந்து வாரா”, “ஒன்றே குலம் ஒருவளே தேவன்”, “யான் பெற்ற இன்யம் பெறுக இவ்வையைகம்” யோன்று வாழ்வியல் வீழுமியங்களை உலகினுக்கு ஈந்து வான்புக்கு கொண்டது தமிழ்க் கல்வி மரபு நாவலர் பெருமான் இந்தகைய மனித மேம்பாட்டுக் கல்வியைத்தான் அவர்களத்தில் தூழ்வற்றிருந்த சமுதாயம், மீள் பெற்று உயர்ச்சியை வேண்டுமென அல்லும் பகலும் அயராது உழைந்தார்.

கல்விக்கு வரையறை தந்த நாவலர், கல்வியைப் புகுட்டும் ஆசிரியர்களுக்கும் வரையறை காண்பார். எண்டைய தமிழ்க் கல்வி முறையில் மாணாக்கர்கள், பாடநாள்களை விட, ஆசிரியர்களையே யெற்றும் கற்றனர். ஆசிரமக் கல்வியின் சிறப்புக் குழுவே காரணம் ஆயிர்ப்பு ஆசிரியர் “கற்கம்பூவன்” என்றும் மாணாக்கள் “கற்போன்” என்று தமிழ் மரபு வரையறை செய்தது. இதுன்றிட ஆசிரியனே யாதநாளாகவும், பாடப் பொறுளாகவும் விளங்குகிறான். மாணாக்கர் ஆசிரியரையே கற்றின்றனர். இதனை உணர்ந்து கொண்டு புளிதும் மிக்க ஆசிரியம் யளி புபிவளே நல்லாசிரியர். அத்தகைய நல்லாசிரியனே இறைவனுக்கு ஒய்யாக வைத்து மதிக்கப்படுகிறான். கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களில் ஆசிரியர் சிறந்து விளங்க

வேண்டும். வித்தியாதானமே தானங்களில் சிறந்தது என்று கூறும் நாவலர், ஆசிரியத்துவத்தின் மீது அளியிய மதிப்பைக் கொண்டிருந்தார். கல்வி என்பது விளக்கேற்றல் என்று நாவலர் குறிப்பிட்டுள்ளமை கூறந்து நோக்கற்பாலது. கல்வியாகிய விளக்கிலிருந்து பல விளக்குகள் ஏற்றும்பட்டுப் பிரகாரிக்கின்றன. கல்வியை நாம் பிறகுக்க வழங்குத்தோறும் பஸ்டன்கு பெருகிக் கொண்டே வரும் என்றும் குற்று இதில் புதைந்துள்ளது. ஆசிரியன் துணையுடன் தமிழ் மொழி, சைவப் பண்டி, ஒழுக்க விழுமியங்கள் நிறைந்த முழுமை பொருந்திய கல்விச் சமுதாயத்தை தமிழ் மக்கள் மத்தியில் உருவாக்க வேண்டும் என்று நாவலர் பெருமான் கொண்டார். அகந்த ஜந்தான்டே திட்டத்தையும் வகுக்கிறந்தார். நல்லாசிரியர்களையும் சைவப் பிரசாரர்களையும் உருவாக்கும் திட்டமும் அதனுள் அடங்கியிருந்தது. சிறந்த கல்வி வழங்கப்படவேண்டுமோகில் நல்லியல்புகள் கொண்ட நல்லாசிரியர்கள் பயிற்சி மூலம் உருவாக வேண்டும் என்பதில் நம்பிக்கை கொண்டவர் நாவலர்.

“வலம்புரி முத்திற் குலம்பி பிறும்பும்
வாஸ்யாறுவள் தூய்மையும் வாஸ்யாறு
நிலம்பார்ந்தவள் நலம்பார் ஒழுக்கமும்
தின்கள் அன்ன கல்வியும் தின்களோடு
ஞாபிரின்ன வாய்மையும் யாவதும்
அஃகர் அன்பும் வெசுகா உள்ளமும்
நூலை நாவள்ள சமநிலை உள்ளய..
என்வகை உருப்பினர் ஆகித் தின்னிதின்
வேளாள் வாழ்க்கையும் தாங்கள்மையும்
உலகியலரிகலும் நிலை இய தோற்றுமும்
பொறுபும் நிலையும் பொச்சாய்சின்மையும்
அறிவும் உருவும் ஆற்றலும் புகழும்
சொற்பொகுள் உள்ளத்தும் சொல்வள்மையும்
கற்போர் நெஞ்சம் காழுறப்பதேவும்
இவ்வோள்ள தூங்களை மாரினர்
பண்ணாரு சீறுமிள் நல்லாசிரியு”

என இவ்வாறு தூங்காய்மிய் பாயிரத்தில் நஸ்சோர்க்கிளியர் மேற்கொள்ளில் காணப்படுகின்ற அதித்தையைச் போசிரியன் கூற்றிலிருந்து நல்லாசிரியர் இயல்களும் பண்புகளும் கூறவாகின்றன. இந்தகைய நல்லியல்புகளைக் கொண்ட ஆசிரியர் பொந்தகைகளைக் கால நாவலர் பெருமான் வேண்டின்றார். சமகாலச் சமுதாயமும் சது வேண்டி ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆச + இயிர் = ஆசிரியர். குற்றத்தை நீக்குவைர் என்பது இருள் பொருள். அறியாமையும் ஒருவகை வழுமையே. அறியாமை என்பது இருள். இருள்

தந்தைகளைப் புரிவோர்க்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதுடன் தப்பித்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது. அறியாமை என்னும் இருள் நீங்க அறிவொளி ஏற்றுவர் ஆசிரியர்; அஞ்ஞானத்தை அகற்றுவர் ஆசிரியர் எனத் தமிழ் மரபு கொள்ளும்.

விளக்குச் சட்ட தூர்ந்து ரிகார்க்க, விளக்குத் தகழியிலூன் நெய்யலும் வற்ற விடாமல், விட்டுக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும். அவ்வாறே ஆசிரியரும் சிறந்த நல்லாசிரியாகத் தூர்ந்து விளங்க என்றும் கற்றுக் கொண்டும் சாதனையில் சடியேட்டுக் கொண்டும் இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாதாரும்.

ஆசிரியர்கள் ஞானவிளக்குகள்; எவர் பணம் கொடுத்துக் கேட்டாலும் தம் அறிவை விலைகூறி விற்பவர் அறிவுப் யற்றதையர் ஆகிவிடுவர் என்கிறார் கிடேக்க கண்ணுகூளி சோக்கிறமிர்ஸ். தமிழ் மரபும் இதே கருத்தையே கொண்டிருக்கின்றது. கல்வி இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டும்; மாதுபாடின்றி எல்லோர்க்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்னும் உரிமை அமும் இங்கு தொளியலை உணர முடிகிறது.

ஆசிரியர், புகழுக்கும் பொருளுக்கும் பெயந்துமன்றி; அமிலிருக்கும் வாய்மைக் கும் நீநிக்கும் காந்தைக்கும் அஞ்சலி செலுத்துவாயாக அமைய வேண்டும். உடல் நலம், உள உறுதி, பகுதியில், விழியுணர்வு, சமூக ஒழுக்க உணர்வு, ஆஸ்மீக நடப்பம், மனித நேயம், நல்லுறவு வேண்ட என்பதை ஆசிரியர் யால் திகழ வேண்டும். உண்மை, நன்மை, செம்மை, நடவே நிலைமை, தூய்மை, நீதி, சாந்தி, அமும், அவற்றினால் என்பவற்றை மதியினால், வாழ்வில் யோற்றி வாழ்வால், ஏனையோரையும் அவற்றைப் போற்றிவாழும் செய்து முன்மாதிரியாக விளங்குவதன் ஆசிரியன். ஆசிரியன், அந்நான்; அவன் மற்றுவெவ்விர்க்கும் செந்துண்மை புண்டோருக்கலால். ஆசிரியன் சமூகத் தலைவரன், தருக்கன், அய்வாளன், சிந்தனையாளன், ஆலோசனை வழங்குவதன், நடந்து காட்டுவதன், ஆஸ்மீகவாதி, விழுமியங்களை எடுத்துக் கூட்டுவதன். சமூக ஒன்று கைமக்கும் உறுதியாட்டிக்கும் மனித நேயத்திற்கும் உகை அமைத்திக்கும் வழிவகுக்கும் கல்வியை வழங்குவதாகவும் ஆசிரியன் விளங்கவேண்டும்.

கல்வியின் நோக்கம் சான்றோர்க்களை உருவாக்குதல். “சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே” - என்கிறது புநாஹும்றும் பாடலடி. “அவையத்து முந்தி யிருக்க” தன் மகனைச் செய்வது தந்தை என்கிறார் திருவள்ளுவர். கல்வியிற் சிந்தனையாகத் தன் மகனை உருவாக்குவதன் முல்லை தந்தையின் இக்கடலை நிறுவும். உள்ளந்து நேர்மை, நியாக உணர்வு, கடமையுள்ளம், நல்லொழுங்கம், அங்கு, நான், ஒம்புவு, கண்ணோட்டம், வாய்மை, மற்றும் மனம், மொழி, மெய்த்துறையமை, இறையுணர்வு, உகை ஒருமையாட்டுஞ்சுவு அகிய நற்றின்கள், நியாங்குகளைக் கொண்டவர்க்களைப் பண்டைத் தமிழகம் “சான்றோர்” என அழைத்து மனித்தந்து. அந்தகைய கல்வியை வழங்குவதாக ஆசிரியர்கள் ஆவர். அதுவால் ஆசிரியர்கள் வளக்கத்திற்குரியவர்கள் ஆயினர். “எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான்” ஆஸ்றோர் கூற்று சிவபெருமானே உலகின் முதல் போசிரியன். தட்சிணாமுரந்தியாக எழுந்தால், மோளி நிலையில் சின்முத்திரை காட்டி, ஆகமப்

யொருள் உண்டத்தியவன். “மோளம் என்பது நான்வாழ்பு” மோளம் அதிர்க்கி வாய்ந்தது. இது இன்றைய ஆசிரியர்களுக்குச் சமர்யாணம். ஏதும் போட்டுக் கற்பித்தலிலும், மௌனமாக மாணவர்களைக் கற்கச் செய்வதே மேலான ஆசிரியம்பீர்யாரும். கற்றல் மாணவர் செயற்பாடு, அதுக்கான குழலை அமைத்துக் கற்றலை ஊக்குவித்தல் ஆசிரியர் தொழில்பாடு.

ஆசிரிய - மாணவ உறவு, தந்தை - மகன் உறவு ஆகும். மகனைச் சான்றோன் ஆக்குதல்; அவையத்து முந்திப்பிருக்கச் செயல் என்ன ஆசிரியரையும் சார்ந்த விடயங்கள் என்பது உய்த்துவிட்டதற்காலது.

கற்றலுடன் மாணவர் கடமை முடிவிடதெந்து விடுவதில்லை. கற்றயடி ஒழுகதலும் வற்புமிக்கப்படுகிறது. கற்றல், நிற்றல் என்பன ஒரு நாளையத்தின் இருபக்கங்கள் போன்று, கல்வியில் இருபக்கங்கள் ஆகும். அவ்வாறே ஆசிரியர்களும் கற்றல், கற்பித்தலுடன் நின்ற பிடாது, ஒழுகதலும் வேண்டும்.

நல்லாசிரியர் ஒருவருக்கு இருக்கிலேவண்டிய நாத்தியாடுகள் யற்றிப் பயணந்தி முனிவர் தாம் இயற்றிய நன்றாலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். அவையாவன: குலம், அஞ்சி, தெய்வங்களான்கை, மேன்மை, கலையையில் தெளிவு, கட்டுரைவள்மை, மாட்சி என்னும் ஏழும் ஆகும். இங்கு குலம் அல்லது குடியிருப்பு, சாதியைக் கறியதில்லை. “இழுக்கம் உயர்குலம்” என்பதும் “நீதிமானே உயர் சாதிமான்” என்பதும் முது மொழிகள். நல்லகுவத்துவர் என்பது நல்லொழுக்கமுடையவர் தூர்த்தைச் சர்ந்தவர் என்பது யொருள்.

ஆசிரியர் அஞ்சி உள்ளங்கொண்டவராக இருந்தல் வேண்டும். அந்தகையவரே சுகையும் சேவையும் உடையவராக விளங்கவார். இங்கு சுகை என்பது கல்வியை ஒழிப்புமலரையின்றி, நடுவநிலையில் நின்று சுகை மாணவர்களுக்கும் காய்தல், உவந்தலின்றி அர்யனின்போடு வழங்குதல் என்பதாகும். “நால் அம்” என்று, கைம்மாறு குந்தாறு ஆற்றும் கல்விப் பணி, சேவையாகும். சேவையும் ஒருவகை சுகையே. எனவேதான் சேவையும் அறமாகக் கொள்ளியுகிறது.

தெய்வங்கொள்ளக என்பதால் ஆசிரியர் இறையுனர்வுடையாய் இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகின்றது. இறையுனர்வு, இறை அன்வடைய ஒருவர் சுகை உயிர்களையும் சமமாக மதிந்து அன்பு யாராட்டும் யெற்றியைய் யெற்றியார்.

எவ்விதத்திற்குச் செவ்றாலும், தாம் கற்று, ஆய்ந்து, தெளிந்த கருத்துக்களைப் பிறர் ஏற்று மேன்மையிடுத்தும் நிலையில் ஆசிரியர் இருந்தல் வேண்டும். மல்வெறு கலைகளிலும் யயிர்சீயும் தெளிவும் யரிச்சுயமும் இருந்தல் ஆசிரியருக்கு அகிளன் ஆகும்.

தாம் கூற வீலழந்துவர்று நன்ற ஒழுங்காடுத்தி, கேட்பேர் பின்க்கந்த கலையூய், மயக்கமின்றித் தெளிவுற உரைக்கும் வள்ளமையையே கட்டுரை வள்மை என்று. தொடர்யாடலில் ஆற்றல் இருந்தல் ஆசிரியருக்கு இன்றியமையாததாகும்.

ஒர் ஆசிரியர் நிலம் போன்றும், மலையோன்றும், நிறைகோல் போன்றும், மலர் போன்றும் பொறுமையும் மாண்பும் மாட்சியும் உடையவராய் விளங்க வேண்டும். நிலத்தின் தன்மைகளாகக் குறிப்பிடக்கூடியவை பொறுமையும் முயற்சிக்கேற்ற பயனை வழங்குகிறதும் ஆகும். மலையின் தன்மைகளாக, அளந்தறிய முடியாத யரபு, வளர்களை நிர்மப்க கொண்டிருந்தல்; திண்மம், தோற்றுப் பொலிவ என்பவற்றைக் கூறுமாம். ஆசிரியரும் பல்வேறு கல்வி வளர்க்களையும், மனத்திட்டத்தையும், நுண்மான் நுழையுல்களையும் கொண்டிருப்பார். மாணாக்காக்குக்கு வற்றாத அறிவு வளத்தை இல்லையென்றாது மலையாறி போன்று வர்விவழங்குவராகவும் ஆசிரியர் திகழ்வார்.

நிறைகோல் மாண்பு என்பது காய்தல் உவத்துல் அம்ம நடவடிக்கை என்னும் அரிய பண்டாரும். எல்லோரையும் ஏற்றத்தாற்பு யாராட்டாது நடத்தும் தன்மையும்; கருத்துக்களைச் சமன் செய்து சீர்தாக்கிப் பாரத்து முடிவு கூறும் இயல்பும் நல்லாசிரியர் இலக்கணம் ஆகும். மலருக்குரிய மென்மையும், மரைச்சியும், மங்கலமும், அழுகும், இனிய ச்யாவுஹம் ஆசிரியரிடம் இருந்தல் அவசியமானது. இந்தகைய நல்லாசிரியர்கள் லேயே நல்ல பண்டட்ட கல்விச் சமுதாயத்தை உருவாக்குமுடியும். அந்தகைய நல்லாசிரியர்களை வேண்டித் தற்கால சமுதாயம் நவங்கிடக்கின்றது என்றால் அக்கூற்று மிகையாகாது.

நாவலருக்குப் பின், நாவலர் ஞானியர்ம்பரை தோன்றியது. நாவலரின் பணிகளை அய்யாற்பறையினர் ஸ்திவிரதாதந்தம்த்துடன் தொடர்ந்தனர். தமிழ் இலக்கண இலக்கிய நூற்றுமூலம், சௌகார்த்தாந்த சாந்திரயுலமை, மாயங் துமிழுக் கல்வியானி, சூவ சமயம் ரிசாரம், மருதுக் கல்விதை இயற்றல், நூல் வெளியீடுல், ரிசாங்கம் செய்துல், கந்தபூரன் டட்டும், கந்தபூரன் கலாசாரம் பேஞ்சுதல், ரிமுது கண்டும், அருட்டாக்கோட்டாடு என்பத் நாவலர் ஞானியர்ம்பரையினரை இலம் காண உதவுவதையாகும்.

இருதூம் நூற்றாண்டில் நாவலர் ஞானியர்ம்பரையைத் தொடர வைத்து அதுவுக்கால விளங்கியவர் பண்டுதமனி சி. கணைத்தியின்னை அவர்கள். நாவலர் அனியின் விசுவாசம் மிக்க தளபதியாகவும்; நாவலரின் நோக்கினையும் யோக்கினையும் உள்ளடி அறிந்து உலகினுக்குவர்த்திய தலைமைகளைவும் அவர் திகழ்ந்தார்.

சூவ விந்தியாவிருந்திச் சங்கம், திருநெல்வேலியில் நடத்தி வந்த சூவாசிய யீற்சிக் கலாசாலையில், 1929ஆம் ஆண்டு, பண்டிதர் கணைத்தியின்னை தமிழ் விரிவுறையாளராக நியமனம் பெற்றார். முயற்சு ஆண்டுக் காலம் அங்கு சூவய்யனியும் துமிழும் செல்லும் ஆம்சினார். நாவலர் கல்வி வழிநின்று, நல்லாசிரியர்களை உருவாக்கி, அவர்கள் மூலம் நாட்டாளிய முறையில் துமிழ் இலக்கண இலக்கியக் கல்வியையும், சூவ சமயக் கல்வியையும் யர்யுவதற்கும் நாவலர் ஞானியர்ம்பரையைத் தொடர வையதற்கும் சூவாசிய கலாசாலை பண்டுதமனிக்குச் சீரந்த களம் அமைத்துக் கொடுக்கிறார். இக்கலாசாலையில் ஆசிரியர் கல்வியெற்ற ஆயிரக்கணக்கானேர்க்கும்

பண்டிதமனி கணைதியிள்ளை “குருமனி” ஆகினார். பண்டிதமனி எனும் னாள் விளக்கிலிருந்து அபிரிக்கனைக்காள நல்லாசிரியர்கள் னாள் ஒளியெற்று நடாளாவிய நீதியில் கல்வி விளக்குகளை ஏற்றி வைந்துமை வரலாறு ஆகினிட்டது.

பண்டிதமனி ஏற்றி வைந்த னாள்சுட்டர் விளக்குகளில் ஒன்றாக, இன்றும் சுட்டர் ஒன்றியாக விளங்கிக் கொண்டிருயியவர், முதுவெழும் புலவர், கலாபுடைம், புலவர்மனி ஆகிய விருதுகளைப் பெற்ற சைவயியலையர் வை.க. சிற்றும்பலம் எனும் நல்லாசிரியன் அவரார். இவர் நீருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் 1932 - 34 ஆம் ஆண்டுகளில், பண்டிதமனி சி. கணைதியிள்ளை மற்றும் அந்தியர் மயில்டடி சைவமீநாதன், உடாந்தியர் அளவெட்டி யோ. கைலாசாதி ஆகியோரின் வழிகாட்ட லிலும் நெறிப்படுத்துகில்லிலும் ஆசிரிய மயில்செற்றவர். அஞ்ஞானரு சைவாசிரிய கலாசாலை ஒரு மல்கலைக்கழகம் ஆகவும் அதேவேளை பண்டைய ஆசிரியக் கல்வி வழங்கிய முளிவர்களின் ஆசிரியம் போலவும் விளங்கியது. சைவாசிரிய கலாசாலையை நிறுவகின்ற சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் முகாமையாளாக விளங்கியவர், கூடிராசாத்தியம் அவரார். எல்லோருமே நாவலர் வழிநின்று கல்விப் பணியாற்றியவர்கள். சைவமும் தமிழும் பண்யாடும் வளர்த்தவர்கள்.

சைவத்திலிலும் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களிலிலும் ஆற்றந் துலமையும், சைவ ஆசாரமும் மிக்க ஒருவராக விளங்கும் வை.க. சிற்றும்பலம் அவர்கள் சிற்றந மருந் தமிழ்க் கலீன்ராகவும் விளங்கிறார். பதிகம், ஊஞ்சல், மனிமாலைகள், தீருய்னி எழுச்சி முதலாக நாற்படு பிரபந்தங்கள் யடியுள்ளார். நல்லூர் முருகன் மீது யாமாலை புனைந்துள்ளார். அந்தாதி யாடுவதிலிலும் வல்லவர். செல்வச் சந்திதி சந்திதியாக ஆசிரியம் வெளியிட்டு வரும் “னாள்சுட்டர்” ஆண்மீகச் சஞ்சிகையில் தொடர்ந்து பள்ளிகளிடு வருடங்களாக இவரின் யாட்டுகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. தமது குருமனியான பண்டிதமனி கணைதியிள்ளையைப் போற்றி “நான் மனிமாலை கவிதை நால்” ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளார். பல்வேறு மலர்கள், சஞ்சிகைகள், நாளேகேள்விலும் இவரின் கவிதைகள் இடம்பெற்று வருகின்றன. இவர் ஆசிரியராக கடமையாற்றிய காலங்களில் பல நன்மானாக்கர்க்களை உருவாக்கிப் பெறுமை பெற்றுள்ளார். இந்து சமய, கலாசா அலுவல்கள் நிலைக்களைம், யாழ்யானம் அரிய திராவிட யாவுரிவிருத்திச் சங்கம், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் உள்ளிட்ட பல யோது நிறுவனங்கள் இவரின் பணிகளைப் பாராட்டி விருதுகள் வழங்கிக் கொள்வித்துள்ளன. முதுவெழும்புலவர், முதலினுர் வை.க. சிற்றும்பலம் அவர்கள் உடல் நலம், நீளாயுள், நிறைசெல்வம், உயர்புதற், மெய்ஞ்ஞானம் ஒங்கி வாழ, எல்லாம் வல்ல இறைவன் அங்குவிவாளாக.

கணந்த குமாரசாம் சோமசுந்தரம்
உய்வும் கல்விப் பணிப்பார்.

ஒத்திப்புக்குரிய ஆசிரியர் உயர்ந்தானைக் கல்லூப்பணி இவர்கள்

எமது மதிப்புக்குரிய ஆசிரியரும், குருவுமாகிய முதுபெரும் புலவர் உயர் திரு. வை.க. சிற்றங்மூலம் பெருந்தகை அவர்களின் நுண்மாநுளைபுலம் குறித்துப் பெருவியப்படும் பெருமையும் அடை கிறோம். இணையிலி என ஆஸ்திராராற் புகழப்பட்ட எமது இனுவை யுரின் தவப்புதல்வர் அவரென்றால் மிகையல்ல. இனுவிலில் வாழ்ந்த திருக்கோவலூர் வேளாளப் பெருமகன் பேராயிரவன் வழிவந்த குடியில் அவதரித்தவர் இப்பெருமகனார். ஆசிரியர் பயிற்சிக் காலத்தில் ஆழமுகநாவலர் தொடக்கம் வழி வழியாய் வந்த வித்தகப் பரம்பரையில் உதித்த பேராசிரியர் பண்டிதமணி சி. கணபதியின்னை அவர்களின் பேரன்புக்குரிய மாணவராகத் திகழ்ந்தவர். நன்றி மறவாப் பேரன்டுன் பண்டிதமணி நான்மணி மாலை என்ற செய்யட் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டுத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகோரால் பாராட்டப்பட்டவர். பண்டித மணியன்றி நாவலர் பாடசாலை அதிபர் அமரர் வித்துவான் சுப்பையா பிள்ளையிடமும், சைவ சித்தாந்த நூல்களைத் துறைபோகக்கற்றியிந்தவர். தமது கவித்துவப் புலமையால் முப்பத் தொந்திந்கு மேற்பட்ட கவிதை நூல்களை ஆக்கித் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு உதவியவர். தமிழ்ப்புலமையுடன் திருவருட் செயல் களிலும் மிக்கவர். திருஞானசம்பந்த கவாமிகளும், அப்பர் சுவாமி களும், புதுங்களால் அடைக்கப்பட்ட திருமறைக்காட்டாலயக் கதவைத் தேவாரம்பாடித் திறந்தனர். இப் பெருந்தகையும் உடுவில் சொர்ணாசித்தி விநாயகர்கோவில் காளியின் பூட்டிய கதவைத் திறக்கப் பதிகம் பாடித்திறக்கச் செய்தார். இது ஓன்றே இவரது புலமைக்கும், திருவருட் செயலுக்கும் எடுத்துக் காட்டாகும்.

இவரது செய்யட்கள் யாவும் சிறந்த நயமும் பொருட் செறி வும் மிக்கன. நகுலேஸ்வரப் புகழ்மாலையில் அவர் பாடிய கவிதை கள் உள்ளத்தை உவந்தீத்தன. ஆரியப் படையெடுப்பால் மதுரை மாநாரில் வாழ்ந்த புலவர்கள் வரிசையாய் சாரிசாரியாய், ஈழத்தின்

கரையினைச் சார்ந்தாரென்றும், ஒரு சிலர் கண்டகி (கீரிமலை) ஆற்ற யலில் உற்றாரென்றும் பாடனார். புலவர்கள் கூடியதால் மதுரை மாநகர் கூடலென்றாயிற்று.

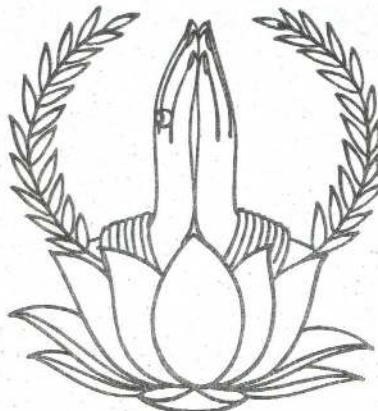
“வந்தமர்ந்த வூர்மாரிசங்கூட லாம்மற்றார்
சிந்தையார் மகிழ்மயிலின் மாகூடலாயிற்று
விந்தையாயிவை கூடலூர், கூடலூ ரென்று
மெந்தஜோடிள வாலையப்பாமனர் மதித்தே” என்றார் எம்மது
பெரும் புலவர். என்னேபுலமை! என்னே அழகு! என்னே பொருள்நுயம்.
இருபாலைச் சேனாதிராசா முதலியாரும், சிவசம்புப் புலவரும் ஒருவர்
மீது ஒருவர் பாடிய

“இருவாலைக்குயத்திய ஜோடின்பும்ற்றாராமாயின், தருவாஜிசுட்டி
குடம் சாறு வைக்க அம்மானை” என்பது போலமைவது நுனித்தறியத்
தகும்.

முதுபெரும் புலவர் தம் பெருமை நவில் தொறும், நவில் தொறும்
நன் நயம் பயக்கும். விரி வஞ்சி விடுக்குதும், வாழ்க அவர் தம்
பெருமை! வளர்க நாறிலம் யாவும்.

சுபம்

ஓ. சிவசுரிமணியம்
(இளைப்பாறிய அதிபர்,
கன்டா)

கலர்பூஷணம், முதுபிபரும்புலவர் இணுவை வை.கு. சிற்றம்பலவனர்

அவர்கட்டு,

திருவடி வணக்கம். எல்லாம் வல்ல நயினை ஸ்ரீ நாக பூஷணி அம்பாளின் திருவருள் நீடு சுகமே காத்தருள்புரிய வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறோம். தங்களது அன்பு நிறை கடிதத்தைப் பெரியார் சிவநெறிக்கலாநிதி தம்பு துரைராசா ஜயா என்னிடம் காட்டினார். மிகவும் ஆனந்தமடைந்தோம். தங்கள் பணிகள், புலமை நலன், பணிகள் என்பன குறித்துத் தமிழர் சமுதாயம் பெருமைகொள்ளும் என்பது எமது நம்பிக்கை. ஆண்மிகமும், தமிழ்க் கவிதை வித்துவ மும் தங்கட்டுக் கிடைத்த அரும்பெரும் சொத்துக்களாகும். எம்மை யும் தங்களது உளம் அவ்வப்போது வாழ்த்தியுள்ளமை எமக்குக் கிடைத்த பெருமையாகும்.

தங்களது 96ஆவது அகவைப் பிறந்த தினத்திலே தங்கள் திருவடி தொழுது குருவருள்பெற்று நாமும் வாழுத் தவம் செய்தோம் என்று மகிழ்கிறோம். அனுபவம், அடக்கம், சாஸ்தி, மேதாவிலாசம், சாணக்கியம், புலமை, வித்துவம், மகிழமை, மாண்பு, மனிதாயம் என்பன உங்கட்டு இறைவன் அருளிய பேருகள். இத்தொப்பு எமக்குப் பெருமன நிறைவும் மகிழ்ச்சியும் தருகிறது.

ப. ருழியாற்றின் பெருமணல் போல வாழிய நீடு!

வணக்கம்

அன்பன்

கலாநிதி கனகச்யாபதி நாகேஸ்வரன் M.A.P.H.D.

முதுநிலை விரிவுறையாளர், மொழித்துறை,

சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்,

பெலிகுல்வோயா.

ஆச்சர்யப் பெருந்தலைக்

எனது பெருமதிப்புக்கும் பேரன்புக்குமுறிய ஆசிரியர் திரு. வை.க. சிற்றம்பலம் அவர்களிடம் கல்வி பயிலும் வாய்ப்புக் கிடைத் ததை எனது வாழ்நாளில் ஒரு பாக்கியமாகவே நான் கருதுகிறேன். என்னுடைய தந்தையார் திரு. இ. நமசிவாயம் அவர்களும், ஆசிரியரும் சமகாலத்தில் சேர். கனகசபை வித்தியாசாலையில் ஆசிரியர் களாகப் பணிப்பிந்தவர்கள். ஆசிரியர்களைத் தமது வழிகாட்டிகளாக, மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர்களாக மாணவர்கள் போற்றிய காலம் அது. அதிலும் சமயக் கல்வியை ஊட்டும் ஆசிரியர்களை இன்னும் ஒருபடி மேலேயே மாணவர்களாகிய நாம் வைத்துப் பார்ப்போம். ஒழுக்கத்தையும், நற்பண்பையும் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு சமயக் கல்வியும் தமிழும் உறுதுணையாக இருப்பதால் அத்தகைய மரியாதை ஆசிரியர்களிடம் எமக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். அந்த வரிசையில் நமது ஆசிரியர் அவர்களையும் எம்மால் என்றும் மறுக்க முடியாது.

வெள்ளைவெளேரன்ற வேட்டி, வெள்ளை மேற்சட்டை, அதற்கு மேல் வெள்ளைச் சால்வையுடனும் நெற்றியில் விழுதிக் குறியுடனும் ஆசிரியர் சைவப் பழமாகவே காட்சியளிப்பார். அவரிடம் சமயத்தையும் தமிழையும் பயிலும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. மென்மையான குணங்களையே அவரிடம் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அன்பால் மாணவர்களை அரவணைத்துச் செல்வதே அவரது முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது.

என்னிடம் எப்போதுமே ஆசிரியருக்கு ஒரு தனி ஈடுபாடு. எனது தந்தையார் பால் அவர் கொண்டிருந்த மதிப்பும் அன்புமே அதற்குக் காரணமென நான் நினைக்கிறேன். ஆசிரியரவர்களின் மகன் பண்ணிசையில் மிகவும் திறமையும் ஈடுபாடும் கொண்டிருந்தமையை எனது தந்தையாரிடமிருந்து அறிந்திருக்கிறேன்.

ஆசிரியரது சொந்த ஊர் இணுவிலாக இருந்த போதிலும், அவர் வாழ்கின்ற ஊர் அளவெட்டியாதலால், அவரை அளவெட்டி சிற்றம்பல வாத்தியார் என்றே நாங்கள் அழைப்போம். பல நால் களை இயற்றிய பெருமைக்குரியவராக இருப்பதுடன், முதுபெரும்

புலவர் என்னும் விருதையும் பெற்றிருக்கிறார். இந்து கலாசாரத் திணைக்களத்தினால் கலாபூஷண விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டவர்.

பிற்காலத்தில் பூணை படனத்தை மிக ஆற்வத்துடன் நிகழ்த்தி யிருக்கிறாரென்பதை, எனது பெறாமகள் திருமதி லதாங்கி மயூரன் அவர்கள் வட இலங்கைச் சங்கீத சபைப் பரீட்சைக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைக்காக ஆசிரியரவர்களைச் செவ்வி கண்டு வெளியிட்ட கட்டுரை மூலம் அறிந்து மகிழ்ந்தேன். தனது முதுமைக் காலத்திலும் தளராது சமயப் பணியில் தம்மை ஈடுபடுத்தி ஆசிரியரவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது மிகவும் போற்றுத்தக்க விடயம். இவரது ஆண்மீகப் பணி சிறக்கவும், சிறந்த உடல் நலத்தோடு இன்னும் நீண்டகாலம் வாழவும் ஆண்டவனை மனமாரப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

திருமதி பாரதிதேவி ஜெயத்சன
[ஆசிரியர் திரு. ஒ. நமச்சிவாயம் அவர்களின் மகள்]

१

எங்கள் மதியிழ்குரிய முதுவெரும் யுலவர், கலாடூஷனம், யுலவர் மணி, ஆசிரியர் வை. க. சிற்றப்பலம்

ஆசிரியர் அவர்கள் இனுவிலில் பிறந்து, அவ்விடம் கல்வி கற்று பின் ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று ஆசிரியராக மிளிர்ந்தார்.

பின் அளவையுரில் புகுந்து இனிது வாழ்ந்தார். இடப்பெயர்ச்சி காரணமாகப் பின்பும் கொக்குவிலில் வசித்து வருகிறார். அவரின் 96ஆவது வயது நடப்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்வெய்துகிறேன்.

ஆற்றலும் ஆளுமையும் மிக்க ஆசிரியர் அவர்கள் எட்டு ஆண்டு பண்ணாலை சேர் கனகசபை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்குச் சேவை ஆற்றவந்தார். அக்காலத்தில் நானும் அப்பாடசாலையில் சேவையாற்றினேன். எங்கள் ஆசிரிய குழாத்தை ஒரு மலர்ச் சோலையென வர்ணித்து அகமகிழ்வார். நாங்கள் எதையாவது கூறினால், “டோ... டோ....” என்று கூறிக் கைக்கொட்டிச் சிரிப்பார். அது அவரின் தனி அழகு.

எங்கள் பாடசாலையில் அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர் என இல்லங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன. அதில் ஆசிரியர் அவர்களும், திருநமசிவாயம் ஆசிரியரும் நானும் அப்பரில்ல ஆசிரியர்களாக இருந்து சேவையாற்றினோம்.

வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டி, சங்கீதப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி, தாச்சிப் போட்டிகள் எனப் பலவிதமான போட்டிகள் நடைபெறும். அப்போது மாணவர்களை ஊக்குவித்து எங்கள் இல்லம் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென ஆர்வத்துடன் இருப்பார். பின்னாக்களுக்கேற்றசிறுக்கதைகள், பாட்டுக்களை இயற்றித் தந்து சிறாருக்கு தகுந்த முறையில் சொல்லிக் கொடுக்கும்படி கூறி நிற்பார். பாடசாலையில் பிரத்தியேக வகுப்புகள் வைத்து பயிற்சி யளிப்பார்.

வளமான வளத்தோடு கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்று வாழ்ந்து வருகிறார். அன்னாரின் சாந்தகுணமும், தூய எண்ணமும் உறுதியான செயலும் கலகலவெனச் சிரிக்கும் வதனமும் எவரையும் எளிதில் கவர்ந்துவிடும்.

சமுத்திருநாட்டின் பல பாகங்களிலும் ஆசிரியர் அரிய பணி பூண்டு ஓய்வு பெற்றார். மக்களின் பணியே மகேஸ்வரனின் பணியாகக் கருதிச் சேவை செய்த பெருமை இவருக்குண்டு.

இவரின் இல்லத்தரசி பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாக வாழ்ந்தவர். திருவள்ளுவர் கூறியபடி பின்தாங்கி முன் எழுந்து தன் தலைவனின் சேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து அவர் மனதில் இடப்படித்தவர். நல்லதைப் பேசி நல்ல அறிவுரைகளால் மக்களை வழிப்படுத்தியும் நல்லறங்கள் காரணமாக நல் மக்களைப் பெற்றெடுத்து அவர்கள் தாம் சார்ந்த துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்று நிற்பதைக் கண்டு ஆசிரியர் அவர்கள் பேரு வகை பெற்று நிற்கிறார்.

மங்களமான இல்லறமும் நன்மக்கட் பேறும், தானம், தருமம் தவறாத வாழ்வும் சைவப்பணியைச் சிரமேற் கொள்ளும் பண்பும் வாய்ந்தவர்.

சிறந்த நல்லாசானாக பெருமைக்குரிய சமூக சேவையாளராக வாழ்ந்து வருகிறார். ஆசிரியர் அவர்கள் பல்லாண்டுகாலம் நல முடன் வாழ திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று நடம்புரியும் நடராசனை வேண்டுகிறேன்.

திருமதி திராசம்மை ஜயரத்துரை (ஆசிரியர்)

திருவருஞும் திருவருஞும் ஸ்ரீ

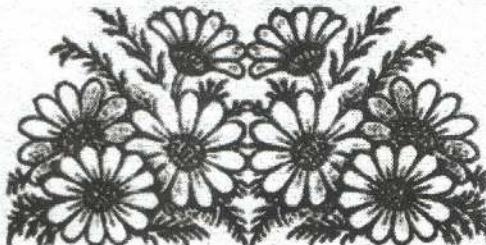
முதுபெரும்புலவர் கலாபூஷணம் இனுவையாசிரியர் வெ.க.
சீற்றும்பலவளர் அவர்கட்டு பணிவான வணக்கம். தங்கள் திருவுவதூர்
தினம் குறித்து எமக்கெழுதிய அன்பான கடிதம் கிடைக்கப் பெற்றோம்.

சைவமும், தமிழும் வாழவெனத் தோன்றி இத்தனை காலமும்
தமிழ்க்கவி செய்து. தெய்வங்கள் மீது துதிபாடியும். தொண்டை
மானாறு செல்வச் சந்நிதி முருகப் பெருமான் மீது பாமாலைகள்
புனைந்தும் “ஞானச்சுடரை” வேலளின் தனிப்பெருமைகள் துலக்கும்
தெய்வீகமலராகவே அமைத்த பங்களிப்பு எம்மாலும் தமிழ் கூறு
நல்லுலகாலும் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. அத்துடன் திருவாசக
ஞானி திருக்கேதீச்சரம் சபாரத்தின் கவாமிகள் பற்றியும், தொண்டர்
சபையின் பணிகள் குறித்து எம்மைப் பாராட்டி வாழுத்தியும் பெரு
மைப் படுத்தியும் எமது ஈழத்துச் சிவாலங்கள் நாலுக்கு 50 பால்கள்
புனைந்தும் சைவத்தின் பெருமையையும் வழங்கியின்னா பாராட்டுக்
கவிகள் எமது பெரும்பணிக்குக் கிடைத்த பெருமைகளே என்பதை
உணர்கிறோம். 16.09.2009 திகதியாகிய அன்றை எனது குறுவது பிறந்த
தினமாகும். இத்தகு பிறந்த தினத்திலே தங்களின் திருவுடி தொழுது
வாழ்கிறோம் நாம் என்பதே இத்தொடர்பின் ஆண்தும்.

உங்கள் தொடர்பு என்றும் எம்மை மகிழ்விக்கின்றது. நடுஞ்
காலம் பரிபூரண சுகத்துடன் வாழ இறையருளை இறைஞ்சுகிறோம்.

அன்புடன்

சீவநெர்க் கலாநிதி தம்பு. துரைராசா.
இருமத் சபாரத்தினம் கவாமிகள் தொண்டர் சபை

வாய்மொழி

வாய்மொழி திற்கும்பட்டினம்

பதிக வகுப்புவழால் சொத்துக்கள் நம்புக்கும் ஒரு வகு வகுவிடப்படும் என்கிற உரையை முன்வடிவாக அறிந்து, உணவுவழால் உரை கால்வாய் நிலைக்காலம் என்கிற வகுவுடைம் கிடைத் தந்தியிடு.

குழுகிள் - சென்னைக் கேஜ், வாய்மொழி கல்லூரில் உரைச் சிறீ. ஏ. போர்டின்காலம், வாய் கிடைத்த நால் அறிகின் ஆழத்தை கிடையின். அரையு எங்கிலாந்தை விடுத்தி வேல்வாக அறிகிடுத். வாய்மொழி காலாகவைப் படிக்க வகுத்தில் வகுவுடையி வைத்திடின்காலமிடதும், வெள்ளுக்கிள் காலாகவைப்பிடதும் பரிசீலித்துவிடு.

வெளியூரை குறுகிள் கிடைக்கும்படியை வகுவிடியு வைத் துந்தவுப் பாரிவுடினில் கும்புக்காலம் நிலைக்காலமிடதும் கிடைத் தந்தியிடு.

கூசு குத்துக்கல் கும்புக்காலம் நிலைக்காலம் ந்து, குள்ளுளி வகுவுடையிடு.

கூசு குத்துக்கல் ந்து கும்புக்காலம் நிலைக்காலம் வகுவுடையிடு.

குழுகிள் வகுவேற் காலமிகள், குள்ளுளி கும்புக்காலம் வகுவுடையிடும் குடும்பங்களை. அபிவிட வாய் வகுத்தில் உரையை எங்கிலாந்தை, நில் குலை வகுத்து உரையை பார்த்தின். நால்வகுப்பு கேல்வுக்கு அங்கள் கிடையிடு, உரையை பார்த்துக்கூற்றுமிடு. அபிவிட - மக்குதானி சிறீ. காக்கிள் கிளிபிட் கூத்துக்கு உரைகளை கிடைக்க, ஒரை கிளிந்துகூத்தும் வகுத்துப் போக பார்த்து குறுப்பிட்டார்.

அரையு வகுவுடைய நிலைக்கூட பார்த்துக்கூடி நிலைக்கூடுதல் 2008 கும்பில் குத்து உளி கிடைத் தந்தியிடு. வகுத்துப்பூல் தாய் வகுத்துமிகு வைச் 55 வகுவுடைய துந்தவுப் பாரிவுடினை நமிட வகுத்துப்பூல் வகுத்துமிகு வகுத்துப்பூல் குத்துக்குடும் புதிர்குடும் அதிர்க்காரர்.

96 வகுவுடைய கூடுதலிடு, கூடுதல் கூடுதல் குத்துக்காலத் தாய் கூது கூத்துக்கு வகுத்து பூதிர்க்காரர். ஒரை உரையாலை கூடுதலைப் பூரி குழுகிள் வகுவுடையிடு அவுதிட்டார்.

வை

கணாறிது தா. அந்தால்வாகம்
பீர்ஜெவனி அத்தியார் கீந்துக்கல்லூரி
குயிவியற்று மினு அதியர்
கைஞாவில் கிடைக்கு.

முதுபெரும்புலவர், ஆசிரியர் வை.க. சிற்றம்பலம்
அவர்களின் அன்பு மாணவன்

ச. யோகநாதனின் உஎவத்திலிருந்து....

பன்னாலை சேர்.கனகசபை வித்தியாலயத்தில் முதுபெரும் புலவர், ஆசிரியப் பெருந்தகைக்கு மாணாக்கனாக யான் இருந்தமை உவகையளிக்கிறது. அறிவில் சுமத்திரம், பண்பின் உறைவிடம் சமயம், இலக்கியம், எண்கணித பாடங்களை எமக்குக் கற்பித்த விதமே தனி. இன்றும் அவை இளமை ஊஞ்சலாக ஆடுகிறது. அமைதியான சுபாவத்தோடு, நாம் எல்லாம் இன்று ஊர் போற்றும் நற்பிரஜைகளாக வாழ வழிகாட்டிய குருநாதனுக்கு இன்று அகவை தொண்ணூர்திரைமு நம்ப முடியவில்லை.

காலம் இப்படி வேகமாகத் தன் சக்கரத்தை கழற்றுகிறதோ. அலைகடல் பொங்கிப் பிரவாக்ப்பது போல அறிவுரை வழங்கும் இப் பெருந்தகையாளன் போல் இவ்வுலகில் தெம்பங்கள் இருப்பதாலேயே தர்மம் வாழ்கிறது என்பதும் நல்லார் ஒருவர்க்காய் மழை பெய்கிறது என்பதும் ஞாபகமாகிறது. எப்படியும் வாழாதே இப்படித்தான் வாழ என்று வாழ்வு கூறி அண்ணல் பெருமகன் பல நாறாண்டு காலம் வாழ எல்லாம்வல்ல அண்ண ஜெயனார்பெருமானை வேண்டுகிறேன்.

என்றும் பெருந்தகையின்
பாதம் போற்றும்
அன்பு மாணவன்
ச. யோகநாதன்
தோப்புவளவு - சுண்ணாகம்.

சிற்றுத்தலைகளரும் ரத்திகர்

செந்தமிழ்க் கவிக்கோன் வாழ்வைத்
 தமிழுக்காய் ஈந்த தூயோன்
 முந்தையோர் பதந்தொடர்ந்தே
 முத்தமிழ் காக்கும் ஜூயன்
 புந்திசால் மாந்த ருள்ளே
 பெரும்புகழ் கொண்ட மேதை
 எந்தையாய் நான்வ ரித்தோன்
 என்னுளத் தென்றும் வாழ்வோன்

வை.க. சிற் நம்பலம் தாய்மன்
 வழங்குபே ராசான் ஞானப்
 பொய்கையாம் தமிழில் ஈடு
 பேசிட வேறோ ரந்தோன்
 செய்பணி தமிழ்ப்பு லத்தோர்
 தேர்ந்தனர் பெருமை கொண்டார்
 வை.க.சி தன்னைப் போற்றி
 வரலாறு படைத்திட்ட டாஜே
 புலவருள் மணியா மன்ன
 பெரும்புகழ் கொண்மர் ஜூயா
 அலைகடல் முத்தாம் நாட்டில்
 அப்பெயர் மூவர் மாட்டு
 சொலிலவர் பெரிய தம்பி
 ஏரிபுதீன் ஆவார் மற்றோர்
 திலகமாம் தமிழ்த்தாய் நெற்றி
 துலங்கிடும் ஞானப் பூக்கள்.

முதுபெரும் புலவன் சான்றோர்
 மிகுபுலம் ஓர்ந்த நிந்தே

அதியுயர் கெளர வத்தை
 அளித்தனர் பெருமை கொண்டார்
 மதியுயர் செயலா மஃது
 மண்மிசை வாழுங் காலம்
 நிதிகோடி தனிலும் மேலாம்
 நாமம்: தறிவு ஸோர்க்கே

 தொண்ணூறு ஆண்டு தாண்டிச்
 சென்றன போயில் லென்ன
 இன்னுந்தன் விரல்க் ஞக்கு
 இன்றமிழ் கோக்கச் செய்வார்
 பின்னமே இல்லை சந்றும்
 புலஸெந்தும் தெளிவாம் வல்லோன்
 தன்னள வளித்த தாமிச்
 சீர்கொடை அன்ன வர்க்கே

 ஆயிரம் ஆயி ரம்பேர்
 அமைந்தனர் மாணாக்கர்கள்
 தூயற் றமிழை மாந்திச்
 சென்றதால் மேன்மை யுற்றார்
 ஒயாத தமிழ்ப்ப னிக்கு
 உவந்தனன் இறையோன் அன்னார்
 ஆயிரம் பிறைகள் கண்டார்
 அஃதுற மேலும் வாழி

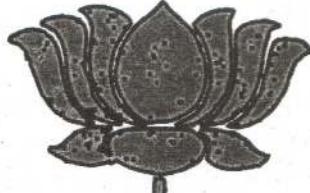
 திரைகட லவரோ நான் நீர்த்
 துளியவர் முன்ன தாவேன்
 கரைகண்ட நாவாப் அன்னார்
 காற்றிடைப் படகு போல்தான்
 திருமிகு வள்ள லன்னார்
 தமிழினில் ஆது லன்னான்
 பெருமலை நானே குன்று
 புகழ்ந்துரை செப்ப லானேன்

இனுவில்யாழ்ப் பெரும்பு வத்தின்
 ஏற்றமுற் றிலங்கும் மண்பேர்
 இணைகொள் மாட்டா வாறாம்
 ஏடுகற் றறிந்தோ ராங்கே
 அணியிவர் கல்விக் கோன்மை
 ஆகுமந் நிலத்திற் கென்றும்
 கணமுமே ஒயா தன்னாள்
 கல்விக்காய்த் தோள்கொ டுத்தார்

 செம்மொழி தமிழ் மண் ஒச்சும்
 தொன்மையும் சீரும் ஒங்கத்
 தம்மையே அர்ப்ப ணித்த
 சான்றோருள் ஒருவ ராக
 எம்முளே வாழும் செம்மல்
 இலங்கைத்தாய் ஈன்ற செல்வர்
 இம்மியும் மொழியில் குற்றும்
 ஏற்றிடில் பொறுக்கா ஆசான்

 வாழ்ந்திடும் தகுதி யென்றன்
 வயதிற்குப் பொருந்தா நானோ
 வாழ்ந்திடப் பட்டோ னாவேன்
 வை.க.சி ஜூய னாலே
 வாழ்த்துக்கு நன்றி சொல்லும்
 வாய்ப்பிதாய்க் கொண்டேன் ஜூயா
 வாழ்ந்திட வேண்டும் இன்னும்
 வழிவழி நாமம் வாழி

“ஜூன்னாவு” ஷபுத்திள்

சிலைங்க
“சித்திர” ஆட்சியிய வாழ்ந்துப் பா

“முது பெரும் புலவர்,
 “வை.க.சி”ப் பெயரினர்,
 பல்லாண்டாக நலமுடன் பொலிந்து
 வாழ்க்.”

முன்னோன் அருளிய முன்னால் உணர்ந்துவர்;
 துய்க்கைத் தெளிவினர்; தூயநற் கல்கூர்;
 பெரும் தழிற்பு பண்ணத மாஸக் மாஸவர்;
 புலன்ஜந் துணர்க்கையும் “புரை” என நீக்குநர்;
 வர்மச் அறியார்; ஊர்சிம ஜனர்ப்பனு;
 “வை.க.சி.”ப் பெயரினர் : - ஜெசத் தியராய்,
 பல்லாண் பாகப், ஸெலஹும் பயன்களும்
 நலமுடன் பொலிந்து, நாற்பொருள் சிரநி,
 வாழ்நாள் குழுதும் ஜீகூர் பெற்றோரு
 கந்திலளர் “சீ” போல் கானுகூ. மகிழ்ந்திடு!

ஏஞ்சுந் சொந் செஞ்சுள்

குறிப்பு:	முன்னோன்	- சிவபெருமான்.
	முன்னால்	- வேதம், ஆகமம்
	துய்	- அனுபவி(க்கும்) தூய - சுத்தமான
	புலன்	ஜந்து உணர்வு - (உலகப்பற்று ஆனதூய,
நிலையற்றதுமான) ஜம்புலன்களின் உணர்வு.
	புரை	- குற்றம் நீக்குநர் - நீக்குபவர்
	வர்மச்	அறியார் - வர்மம் (வன்மம்) ஆகிய, “பகை,
வெறுப்பு பிராசை” என்பவற்றை அறியாதிருப்பவர்
	வாரம்	- அன்பு
	“வை.க.சி”ப்	பெயரினர் - 1. “வை.க.சி”ந்றும்பலவனார்”
என்னும் பெயரை உடையவர்
		2. (“வை” + “கசி”ப் + பெயரினர்”
		எனக் கொண்டு, “வையகத்திலுள்ள மக்
களிடத்தில் இரக்கமும், அதனால் வரும்

கீர்த்தி ஆகிய பெயரும் உடையவர்” என் ரூம் கூறலாம். இதில் - “வை” - பூமி, வைய கம் “கசி” - இரக்கம், “பெயர்” - கீர்த்தி) வை சத்தியம்- உண்மை, சத்தம் நாற்பொருள் - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு விரவி - கலந்து, ஒரு - ஒப்பற்ற வசீகரம் - வசியம் - கதிர் - ஓளி “சரி” - சந்திரன்.

இ. செல்லத்துரை

அநுட்கவி அவர்கள் முன்பொருகால் ஏழுதியது

நகருமது பகும்புவுர் சுற்றும்பலம் என்கன்று
சுத்தனைகள் பகுதுமலையே
அகலக்குத்து சுற்றியேலுக் கந்துமிழுப் பாமாகை
அன்புமலையுற் புகைத்து
நகர்ச் சுற்றுத்துரைத் தந்துமத்து குண சீலனே
நகரும்பலம் திருவுநகர்வே
தகவுடைய தங்கள்ள் வடழுத்துப் புவள் வடக்காகத்
தங்களேன் யளவுள்றுத்தீன்

அன்பு சுற்றும்பலபீர்
அனுள் முது புலவரேறே
பொன்புரை தங்கள் படல்
பெந்ஸுக்கக் கல்கள் பேநல்
தன்பு நற்சவுவத்தும்ப
தினங்குதல் கண்டின், நன்று
ஒன்றான்கோன் சுகம் சுரக்க
உயர்தத் ரவன் பேநல் வாழக.
சுபல்

அன்பன்
அநுட்கவி. சி. விநாசித்தம்பி.

முதுபெரும் புலவர்
வை.க. சிற்றம்பலம்,
உடுவில்.

அன்புடையீர்,
வணக்கம்

நீட்டி கணைய எழுத்து பந்தகரும்
திருவ குக்கூர் சொலையென் மாணவையும்
காஷ்டல் அன்பெடு கண்ணார் கும்பூ
வா விழுத்துமை வழங்கின் வணக்குவாற்

கலை மன்றத்து கருத்துப் பொன்றத்துப்
பஸுத யீற்பீர் பத்தம் பஸுத்துஞ்
தலை தத்து தற்றுக்கள் பற்றுக்குஞ்
புலவர் வை.க.சிற்றம்பலம் போற்றுவாற்.

நன்று

அன்புடன்,
இ. முருகையன்

உலவர் மணி வை.கு. சிந்தம்பஸம்

மேளனமுனிவர் அளவெட்டி பொ. கைலாசபதி நூற்றாண்டு விழா. 2002இல் அளவெட்டி மகாஜன வாசிக்காலையில் பண்டிதர் நாகலிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. அதில் -

அவர் நினைவாக பொ.கைலாசபதியின் வாழும் சிந்தனை யும் என்னும் நூல் வெளியிடப்பட்டது.

கைவாசிரிய கலாசாலையில் உப அதிபரிடம் படித்த மாணவரை முதற்பிரதி வாங்க ஒழுங்கு செய்ததை அறிந்து, அவரைச் சந்திக்க ஆசைப்பட்டேன். அங்கே வந்த வை.க.சி. அவர்களைக் கண்டு பெரு மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நான் 13 வயதாக இருக்கும் போது, உப அதிபரிடம் படித்த பாக்கியவானை எனது 73 வயதில் சந்தித்தது அதிசய உணர்வாயிற்று.

முதற்பிரதி பெற்றுப் பேசத் தொடங்கினார். 87 வயதிலும் மிகுக்காக நின்று பேசினார். இதுதான் முதல்பெரும் புலவருக்கும் எனக்கும் ஏற்பட்ட முதற் சந்திப்பு. நான் அதிவெட்சாலி. நான்தோறும் புலவரைக் காணும் பாக்கியம் கிட்டியது கொக்குவிலுக்கே வந்துவிட்டார்.

இதன்பின் பொ.கைலாசபதியின் இரண்டாவது நூல் விழாக் குழுவின் ஏற்பாட்டில் கந்தரமடம் வேதாந்த மடத்தில் நடந்தது. சிந்தனைச் செலவர் கைலாசபதி - “ஆளுமையும் ஆக்கமும்”. ஆசிரியர் மயிலங்கூடலூர் பி. நட்ராசன் அன்றும் புலவர் வைகசி அவர்கள் முதற்பிரதியை வாங்கி சபையோரை மகிழ்வித்தார். அவரது குருபக்தியின் உறைப்பு இருந்தவாறு? எனக்குத் தொல்காப்பியப் பயிற்சி குறைவு கணேசையர் பதிப்பையும் ஊரில் விட்டு வந்தேன். உப அதிபர் கருத்தை விளங்கத் தொல்காப்பியப் பயிற்சி உயிர் நாடியாக இருந்தது. முக்கியமாக, அகம், பறம், களவு, கற்பு, சேரிப்பரத்தை, இற்பாத்தை, இல்லாள் தொடர்புகள், ஞானப் பாதையில் அவர்கள் ஆண்மிக நிலைபோன்ற அழர்வமான கருத்துக்களை விளங்கத் தொல்காப்பிய நூற்பயிற்சி கூட இல்லாமல் என்னால் என்ன செய்ய முடியும்? வை.க.சி, யிடம் தொல்காப்பிய மூலம் முழுவதும் இருந்தது. உனர் நூல்களைதான் பிறந்தவரிலுள்ள அறிவாலையத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்துவிட்டார். ஆனால், தொல்காப்பியம் அறிந்த இலக்கணக் கல்விமாண்களின் தொடர்பால் அவர் நினைவில் பல விடயங்கள் படிந்திருந்தன. எனக்குப் பேருவகை.

சில மாதங்கள், பண்டிதர் நாகலிங்கம் கோண்டாவில் கிழக் கில் வசித்தார். அவ்விருவரும் கடிதத்தில் எழுதிப் பகிர்ந்து கொண்ட சிந்தனைகளை எனக்குக் காட்டுவார். மற்றவரிடம் இருக்கும் திற மையை மதிப்பதும் பாராட்டுவதும் அவரது இயல்பு, அதே போல தனது குறை நிறைகளையும் பற்றிய சரியான அளவு கோலையும் கொண்டிருந்தார்.

தற்காலத்தில், சங்க நூல் படித்த சாண்தோர்கள் மிகக் குறைவு. படியாதவர்களிடம் படித்தோர் மிக அதிகம். நாவலர் பெரு மான் காலத்திலிருந்தே கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கங்களிற் சிறந்தோரே, தக்காராய், வரிசைக்குரியாராய் மதிக்கப்பட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில், முத்தான முதுபெரும் புலவர், என்ற தலைப்பில் உதயனில் வாரந்தோறும் ஓவ்வொரு கட்டுரை வெளி வந்தது. திரு. வை.க.சி. யை இரண்டாவதாக நேர்முகங் செய்து, ஒரு முழுப்பக்கத்தில் எழுதிவிட்டார்கள். நான் அவரைப் பாராட்டிய போது நீங்களும் பாராட்டப்படுவீர்கள் என்றார். அவர் சொன்னவாறு பின்பு, என்னையும் பாராட்டி எழுதினார்கள். தற்காலத்தில் கவிதை கள், மரபாயினும், புதுக் கவிதையாயினும் யாப்பறிவுடையவரின் கவிதை மிக இனிமையாகக் காணப்படுவன என்பது யாருமறிந்ததே. இதற்கு உதாரணமாக, காலஞ்சென்ற கவிஞர் இ. முருகையனின் படைப்புக்களே சான்றாகும். திரு. வை.க.சி. அவ்வாறான ஆழந் துடைய இரு கவிஞர்களையும் பாராட்டுவார்.

வை.க.சி அவர்களின் ஆளுமையும், ஆக்கமும் பற்றிப் பேச மிடத்து அவரது வாழ்வை உள்ளும் புறமும் பற்றிக் கவிந்து நிற்கும் பக்தியின் பானமையை பெருமளவு விவரிக்க வேண்டும்? கோவில் நிறைந்த இனுவிலிற் பிறந்து அவ்வாறுடைய அளவெட்டி யில் பெருங்காலம் வசித்தவர். அவ்வுரிமை தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளாமல் கோயில் வழிபாட்டில், புராணப் படிப்பில் திருமுறை ஒதுவதில் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்தவர் ஆவர். நாவலர் வழியில், பண்டித மணியிடமும், மௌனமுனி கைலாசபதியிடமும் வரங்முறையாகப் படித்த அவர். அதே பாணியில் நடக்கும் இப்பொன்னான பழக்கத்தைக் கைவிட மனம் ஒப்புவாரா, இல்லை. ஆழம்பத்தி விருந்தே, வடிவேற்கவாமியார், நயினாதீவுச் சுவாமியார், யோக சுவாமியார் வழியையும் பின்பற்றி, தமக்கென ஒரு நிலையில் வாழ பவர். கைவ நிலையில் வாழும் அவர் பிள்ளைகள் மூவரும் தந்தை

யைப் போல் ஆசிரியராய் வாழ்ந்து வரும் அதே நேரத்தில், தமது பிள்ளைகளையும் பல்கலை வரையில் படிக்கவைத்துப் பெரும் பயனோடு வாழ்கிறார்கள். கவிதைத்துறையில் பிரபலமடைந்த வை.க.சி. தாம் வழிபடு கடவுளர் மீது பல பிரபந்தங்களைப் பாடி யுள்ளார்.

இசைத்துறையிலும் பல க்ரத்தனங்களைப் பாடும் ஆழந்த டையவர். பாரதியார் போலவும் பாடுவார். தற்போது குடியிருக்கும் கொக்குவில் மேற்கில் எழுந்தருளியிருக்கும் சந்திர சேகரப் பிள்ளையார் மீது, ஒரு மும்மணிமாலையைப் பாடி அரங்கேற்றினார். பிள்ளைகளன்றி தமது சகோதரர்களையும் ஆசிரியராக்கிய திரு. வை.க.சி 96 வயதில் வாழும் இக் காலத்திலும் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார். தெய்வ பத்தியிலாறிய இவர் திருக்குறள் சான்றாண்மை, என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட பல பண்புகளுமுடையராய் இன்று போல் மேலும் வேதங் குறிப்பிடும் நூற்றன்மூடும் வாழ்வாராக.

சுபம்

பல்கலைச் சிறப்புகடை ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்
திரு. ஆ. சுபாரத்தினம் M.A.

சந்தியான் துணை

மதுபெரும் புலவர் மணி வைக. சிற்றும்பலம் ஜயா அவர்களைப் போற்றிப் பாராப்புகின்பிறாம்

அனுமதக் கவிவாணர்

செந்தமிழ்த் தாயின் செம்மைமிகு புத்திரனாய் இப்பாரினில் அவதரித்தவரே புலவர் மணி வை.க. சிற்றும்பலம் ஜயா அவர்கள். குருபக்தி, சிவபக்தி, அடியார் பக்தி ஒன்றுசேர இட்டுவியில் வலம்வரு பவர் ஜயா அவர்கள். சைவவாழ்வியலுக்கு ஏற்றவகையில் சைவா சார அனுட்டானங்களைப் பேணியும் விபூதி உருத்திராக்கத்தைத் தமது இரு கண்கள் எனப் போற்றியும் சிவவாழ்வு வாழும் பெரு மகனார் இவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. வார்த்தையிலே அமைதி, உள்ளத்திலே தெளிவு, பண்பிலே பக்குவும், பார்வையிலே தீட் சண்யம் இப்படி தெய்வீக வாழ்வுக்குரிய பல சிறந்த குணவியல்பு கள் ஒருங்கே வாய்க்கப்பெற்ற பக்குவர்.

ஆண்டு தொண்ணுாற்றாறில், தள்ளாத உடல் நிலையிலும் இளமை குன்றாத மனத்தினராய் சைவ மணங்கமழும் தித்திக்கும் அருளமுதக் கவிகளைப் பாமாலைகளாகத் தொடுத்து இறைவன் பாந் குட்டித் தமது வாழ்வைத் தெய்வீக வாழ்வாக மஸ்ரச் செய்யவர் ஜயாஅவர்களின் கவிகள் பக்தியின் உச்ச நிலையை எமக்கு உணர்த்தி நிற்கும். யாப்பிலக்கணம் என்றால் யாது? என்று கேட்கும் தற்கால உலகில், யாப்பிலக்கணம் தவறாமல் பக்திச் சுவையுடனும், பொருள் நயத்துடனும் கருத்துச் செறிவுடனும், ஒசை நயம் பிசகாமலும் அவர் செல்வச்சநிதி முருகப் பெருமான் மீது பாடிய பாடல்கள் பலவற்றை ஞானச்சுடர் சஞ்சிகை மூலம் படித்து மெய்மறந்திருக்கின் ரோம். நாயன்மார்களின் பாடல்களைப் பாடும் போது எப்படி மெய் மறந்த நிலையேயற்படுகின்றதோ அதேபோல ஜயா அவர்களின் பாடல் களைப் பாடும்போது பக்திப்பரவச நிலையேயற்படுகின்றது. முருகப் பெருமானுடன் நாம் நேரே சம்பாசிப்பது போன்ற உணர்வு மிளிர் கின்றது. நாவிற் சரஸ்வதியுறைய அவர் யாக்கும் கவிகள் எம்மை இறைவனுடன் ஒன்ற வைக்கின்றன.

ஜயா அவர்கள் இற்றைவரை யாத்த கவிதைத் தொகுப்புக் கள் பல அவரின் அகவை தொண்ணுாற்றாறில் ஆற்றங்கரையுறை

யும் அற்புத வேலவனாம் சந்திதி வேற்பெருமான் உறையும் புனித பூமியில் வெளிவர இருப்பது திருவருட் சிறப்பான நிகழ்வாகும். பல சமய சமூகப் பணிகளை ஆற்றிவரும் சீரிய நிலையமான சந்திதியான் ஆச்சிரமம் இப்புனித பணியை முன்னெடுத்து ஜயா அவர்களின் 96ஆவது அகவை தினத்தில் சிறப்பு மலராக வெளியிடும் நிகழ்வு ஆத்மீக சிந்தனையிக்கவர்களை மகிழ்விக்கும் போற்றுவதற்குரிய செயலாகும். முதுபெரும் கவிவாணரைக் கௌரவிக்கும் பெரும் பேற்றை சந்திதியான் ஆச்சிரமம் தமதாக்கிக் கொண்டது.

ஜயா அவர்கள் அகவை 100 கடந்தும் இப்பாரினில் வாழ்ந்து தமிழ்த் தாய்க்குத் திருத்தொண்டு புரிய வேண்டுமென்றும் சந்திதி யான் ஆச்சிரமம் மென்மேலும் சிறக்க வேண்டும் என்றும் எம்குரு நாதன் செல்வச் சந்திதி வேலனை மனதாரப் பிரார்த்திப்போமாக.

குருவருள் துணைநிற்கும்

கடவுள் அடியார்

அழவிலை ஆசிரிய, செல்வி மலர் பொன்னம்பலம்
கடவுள் சந்திதி உடுவில் கீழுக்கு

முதுபெரும் புலவர், கலாபூஷணம், புலவர் மனி, ஆசிரியர்
வை.க. சிற்றங்களை அவர்கள் தன்னைப்பற்றி....

சொந்தவூர்	- இனுவில்
புகுந்தவூர்	- அளவெட்டி
மரபு	- பேராயிரவன் வழித் தோன்றல் - இனுவில்
தந்தை	- மு. வை. கந்தர்
தாய்	- மரபு - இனுவில் கொடிகுடை முநகர் வழி வேலாயுதர் மகள் - ஆனந்திப்பிள்ளை
சமயம்	- சைவம்
பெற்றார் தொழில்	- விவசாயம், வியாபாரம்
ஆரம்பப்படிப்பு	- இனுவில் - அ.மி. பாடசாலை
உயர்தா வகுப்பு சித்தி	- கோண்டாவில் - சைவ வித்தியாசாலை
ஆரம்ப ஆசிரியர்	- இனுவில் சைவ மகாஜன வித்தியாசாலை - 1930 - 1932
ஆரம்ப பயிற்சி	- 1932 - 1934
ஆசிரியர் சேவைக்காலம்	திருநெஞ்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலை - 10.09.1934 - 31.12.1970
பெற்ற தராதரங்கள்	01 - இளந்தமிழ்ப் புலவர் - 1937 02. பாலபண்டிதர் - 1939
கற்பித்த ஆசான்மார் -	01. பண்டிதமனி - சி. கணபதிப்பிள்ளை 02. வித்துவான் ந. சுப்பையின்லை
மதுரைப் பண்டிதர் பரிட்சை	1946
பரிட்சை முதனாள், அக்கால வாழ்க்கைத் துணைவி - காலமானதால் பரிட்சை எடுக்க வில்லை	
முதன் முதல் - பாடி அரங்கேற்றிய நால்	அளவெட்டி கும்பமாவளை நான் மணிமாலை பாடிய ஏனைய பிரபந்தங்கள் திருப்பா திருபதுகள்
	திரு. இரட்டை மணிமாலைகள், மும் மணி மாலைகள், நான்மணிமாலைகள், திருப்பதிகங்கள், திருப்பள்ளி எழுச்சி, திருவஞக்கமாலை,

நல்லூர் இணைமணிமாலை, திரு ஊஞ்சல்கள், பிள்ளைகள் தமிழ் நால்கள் இடர்களை திருப்பதிகம், இனுவில் மஞ்சங் செய்த சந்நாசியார் புராணம், திருக்கேதீசரம் சபாரத்தினம் சுவாமி - புராணம் கோண்டாவில் அம்பலவாண சுவாமி புராணம், இனுவில் சிவகாமி அந்தாதி 100, இனுவில் சிவகாமி பிள்ளைகள் தமிழ் 100 இவ்வாறு சுமார் 40 பிரபந்தங்கள், ஈழத்து சிவன் கோயில் நாலில் ஆறு திருத்தலங்களுக்கு 60 பண்பாட்டுக்கள் சித்தன்கேணி சிவன் மீது 16 திருப்பதிகங்கள், செல்வச்சந்திதி ஆச்சிரம் வெளியிடும் ஞானச்சடரில் 1998 தொடக்கம், முருகன் மீதும், ஆச்சிரம் மீதும் பாடி வருகிறேன்.

ஞறிப்பு: சன்னிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலைபண்பாட்டுப் பேரவை எழுத் தாளர், கல்விகுர்க்களை இடையிடையே அமைத்து, கேட்யம் வழங்கி, பொன் நாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கிறது. அதில் நானுமொருவன், அகில இலங்கை ரீதியில் முதற் பரிசு பெற்ற பிரபந்தங்கள்

- 1 - 1992இல் விபுலானந்தர் நாற்றாண்டில் பாடிய விபுலானந்த நான்மணிமாலை.
- 2 - 1994இல் வெளியிட்ட நல்லூர் முருகன் இணைமணிமாலை (செய்யுள் சிறப்புக்கானது)

கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம் ஒரு இருநால்களுக்கு முதற் பரிசாக தனித்தனி ஆயிரம் ரூபா வழங்கியது. 2004இல் ஸண்டன் யீ முருகன் கோயில் கோபுரக் கும்பாபி ஷேக மலரிலும் திருவிஞுத்தங்கள் (12) பாடியுள்ளேன்.

தனிப்பட, நாற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் பாடியுள்ளேன். பொதுத் தொண்டு

01. கோயில்களில் பூராண படனங்களில் பங்கு பற்றி உள்ளேன்
02. தூர்க்கையம்மன் கோயிலில் சுமார் 8ட்டு வருடங்கள், பன்னிரு திருமுறை ஒதுவதில் தொடர்ந்து பங்குபற்றி உள்ளேன். அளவெட்டி - சைவ வாலிப சங்கத்தில் 6 வருடங்கள் (1975 - 81) கெளரவ காரியதறிசியாகவும் 4 வருடங்கள் (1982 - 1986) தலைவராகவும் பணியாற்றி உள்ளேன்.

விவாகம்

கொக்குவில் மேற்கு - சரஸ்வதி (1940 - 46)

சீதாலட்சுமி - ஒரேமகள் - 46இல் இவரது தாயார் காலமானார்

இருவயதுக் குழந்தையை, பேரன் பேர்த்தி வளர்த்து - நிருமணம் செய்து வைத்தனர். பட்டதாரியாக்கி விட்டேன்.

அளவெட்டி - பொன்னம்மா (1946 - 2000 வரை) முன்று மகன்மார்

01. யீஸ்கந்தராசா - ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்

02. சிவானந்தராசா - ஓய்வுபெற்ற படவரைஞர்.

03. சிவஞானராசா - சங்கீத உபாத்தியார் - ஸ்கந்த வரோதயக் கல்லூரி.

நல்லூர் நாவலர் பெருமானின் வழிகாட்டல் எதோ, அந்த வழியைப் பின்பற்றி நடக்கிறேன்.

அவனஞ்சாலே அவன் தாள் வணங்கி வாழ்கிறேன்.

இன்றும் 96 வயதில் வாழும் அடியேன், சந்நதியானைப் பாடியபடியே வாழ்கிறேன்.

- வை.க. சிற்றம்பலம்

புலவர் மனீ ப்ரபந்தங்கள்ல் எந்தநுக்காட்டாகச் சில பாடல்கள்

நேரிசைவண்பா

போன்மாலை போலப் புனைநான் மணிமாலை
நன்மாலை யாகவே நான்பாட - சொன்மாலை
நன்றா யுளமலர் நற்கும்ப மாவளையிற்
கன்றே கனிந்தருளங் காப்பு
கும்பழாவளை நான்மணிமாலை!

நால்

நேரிசை வெண்பா

ஆனை முகனை அருட்கும்ப மாவளையில்
தேனை எனை நடத்துந் தெய்வத்தை - கோனவனைப்
போற்றித் தமிழாற் புனைநான் மணிமாலை
சாற்றுவேன் யாப்பினைச் சார்ந்து

குருவணக்கம் - I

கட்டளைக் கலீத்துறை

கலையி லுயர்ந்த கணபதிப் பிள்ளையின் கான்மலரும்
நிலையி லுயர்ந்த சிவயோக நாதனின் நீள்பதமும்
தலையிற் சுமந்து தனிக்கும்ப மாவளை சார்கரிமேல்
மலைவில் லொருநான் மணிமாலை பாடுவேன் மாநிலத்தே

குருவணக்கம் - II

நேரிசை வெண்பா

முத்தமிழை யோவாது முன்னே யெனக்களித்த
வித்துவான் சுப்பையா பிள்ளையையும் - பத்திசெய்தே
பண்டித மாமணியை யும்பாடி யோர்மாலை
தண்டமிழால் யான்படைப்பேன் சார்ந்து.

கட்டளைக் கலீத்துறை

தாயே யிணுவைத் தடங்கோயில் நின்ற தனிமுதலே
சேயேன் றனக்கு முறையுள் ஞடையுண்டி சேர்வளங்கள்

நீயே குறைவின்றி நித்தம் வழங்கு நிலைமையெலாம்
நாயேன் மறந்திலன் நல்லருள் மேலும் நயந்திடம்மே.

இனுவை சிவகாமி - திரு. இ. மணிமலை
சிவகாமி

திருப்பள்ளி எழுச்சி - 4

கோயிலின் மாமணி யோசைகள் கேட்டு

கும்பிடு மடியார்கள் கோயிலை யடைந்தார்
மேவிடு குழலொலி, யாழொலி யெல்லாம்

விருந்தென விசைத்தீடு வியம்பல முழங்க
ஏயின திருப்பள்ளி பாடியே யுன்னை

இறைஞ்சிட வந்தன மெஞ்சிவ காமி
தாயினு மினியாய் தமிழ்வள ரினுவை
தாரணி யேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே

(4)

இடம்பெயர்ந்தபோது

இனுவைச் சிவகாமி மீது பாடிய இட்களை திருப்பதிகம் (6)

கழிவெநடிலடி - ஆசிரிய வீருத்தம்

தேவருந் துதிசெயுங் கைலாச நாதனெனு
மினந்தாரி யன்பின் மூந்கி
சிவநெறியில் யாவரும் அற்புதங் கொள்ளவே
செம்மைநலங் காட்டும் வழியில்
ஏவருந் துதிசெய்து இறைஞ்சியே யேத்தீடு
எண் டிசையு மிசைபொங்கவே
எதிராக நின்றிடும் புளியேறி யின்றுவரை
இறங்காது வானம் புகலும்
ஆவருவர் கைலாயர் வருவரென் றன்றுன்பர்
ஆர்த்திடப் பாதஞ் சேர்த்தாய்
அது போல வின்றுநா மிடம், பெயர்ந் தல்லலுற
அன்னையே நேக்காததேன்
ஒவில் நம் குரல் கேட்டு ஒரு தணியற் புதஞ்செய்து
ஒடியெமை மீட்க வாராய்
உலகுபுக மினுவையிற் குலவுகற் பக்ஸ்சோலை
உயர் கோயிற் சிவகா மியே.

—

**சுவரம் விபுலானந்த நான்மணிமரலையிலிருந்து
அவரது காரரத்வூர்
நேந்சூ வெண்பா**

தேன்பாடுஞ் சோலைகளும் தெண்ணீர்க் கடற்கரையில்
கான்பாடுங் கண்டுமீன் தான்பாட - வான்பாடும்
காராட மஞ்ஞை களித்தாடமெல்லிய ஸார்
நீராடுங் காரரதீ வூர்

**சுழிபுரம் பறாளை சீவசப்பிரமணியம்
பிள்ளைத் தமிழில்
சிறுதேர்ப் பருவம்**

வானுலகும் மண்ணுலகு வல்லபா தலவுலகும்
வடிவமைந்த திருத் தேரிலே
வட்டநடுப் பீடமே பிரணவ வடிவமாய்
வந்த தனில் வீற்றிருந்தே
பானிலவு திருநீற்றி னடியவர்தம் வினையோடப்
பணிந்து தேங் காட்டுத்தே
பகர் வேதப் பரிகடவி அரியமணி வீதிவரும்
பாலகும் ரேச நியே
நானிருக் கப்பய மேறுமக் கென்று நிதம்
நல்லுரைகள் சொல்லிச் சொல்லி
நனவிலுங் கனவிலும் நலிந்து வரு காலத்தும்
நற்காட்சி காட்டி நின்றே
தேனிலவு நின்றனருள் வரத்தின்வரு பாலருடன்
சிறுதே ருருட்டி யருளே
சீவஞான வேலேந்துஞ் சண்முகா பறாளையில்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

**இனுவீல் அருணகிரிநாத சீவசப்பிரமணியர்
போற்றிபத்திலிருந்து**

கந்தவனச் சோலை குழந்த கடிமதில் மாடக் கோயில்
எந்தையே கந்தாவன்றன் இணையடி போற்றிப் பாட
விந்தைசேர் மஞ்சங்கு செய்த வித்தகச் சித்த ரான்
சிந்தவனச் செல்வர்சந் நாசி யார்த்திருத் தாள்போற்றி

கரணவர்ய் கப்புது கந்தசுவரமியர் முன் அரங்கேறிய கந்தரங்குதியிரை

அருணகிரி பாடியதாம் அநுடூதிக் கோருரையை

அருள்வா யென்று

கருணைவாய் கப்பதுவில் கந்தனாடி யவர்விரும்ப கருத்துட்கொண்டு
ஒரு முருக ணடியாராம் திருமுருகன் விரும்புமா றுரைநா லாக்கி
திருமுருகா வன் முன்னே யான்படைத்தேன் சேயேன் திருச்சிற்றும்
பலத் தானென்றே

நல்லூர் முருகன் இணைமணி மாலையிலிருந்து

நீப்பு : முகுக்கு அற்புதங் கண்டு பாடியது.

03. அவையடக்கம்

கந்தன் புகழீங்கே கற்றவர் முன் நானெங்கே
எந்தை யிணைமணிநூ லிதெங்கே - செந்தமிழின்
ஆசையாற் பாடினேன் அன்பீர் அருணல் லூர்
உசையாற் கொள்வீ ருவந்து.

04. நூல்

திருமுருகன் பாதமலர்த் தேன்பொழியு நல்லூர்
பெருமறைகள் பேசும் பிரானூர் - திருமுறைகள்
ஆர்க் கின்ற நல்லூர் அரும்பிறவி வேறுத்து
ஸ்ரக்கின்ற நல்லூர் இனிது.

07.

ஞானச் செழுஞ்சிட்டே ஞானிகளுக் கோர் விருந்தே
தான்த் தவர்க்கருளுங் கற்பகமே - தேனைய
செந்தமிழின் செல்வனே சேர்நல்லூர்க் கோமானே
கந்தனே வந்தென்னைக் கார்

44.

தென்னவன் கோபந் திருவாத வூரனைச் சேர்ந்தமை யால்
முன்னவன் வந்திக்கு மண்குமந் தானவர் முத்திபெற்றார்

அன்னவன் சேய்ந் அடியேம் படுந்துய ரத்தனையும்
இன்னமுங் கோா திருப்பதென் நல்லூர் இளையவனே.

நேரிசை வெண்பா

63.

குறித்த வேல் ஞானம் குலவயிர்த் தேவர்
செறுத்தவுண ராம்மலத்திற் சிக்கி - வெறுத்தே
இருவினையொப் பால்முற்கி யெய்தினார் நல்லூர்த்
திருமுருகன் பாதமலர்த் தேன்.

78. கட்டளைக் கலித்துறை

கற்றவர்கள் போற்றுங் கணபதிப் பிள்ளையின் கான்மலீல்
முற்றாக முற்கி முகிழ்த்த திருமுகப் பாசுரத்தைப்
பற்றாகக் கொண்டு பரவி யினைமணி மாலைத்தன
வந்தாது பாடனேன் வாழ்ந்திட நல்லூர் வரதனையே.

89. கட்டளைக் கலித்துறை

உற்றநீர் யேக வயிர்கட் கிரங்கி யுளமுருகி
அற்றவர் போற்றி யடைந்தார்க் கருளியு மாதரித்தும்
பெற்றவ ருற்றவர் பேரரி ஞர்க்கும் பிரியமுடன்
கற்றன செய்தில் னன்செய்வ ணல்லையிற் கற்பகலீ.

உடுவையுர் - சொர்ணசீத்தி வீநாயகர் கோயில்
காளி சொன்னைபடி பூட்டியது திருமுறை ஒத்தால்

திறக்கும் என்பது காளி வாக்கு

ஆறு மாதம் திருமுறை உதியும் திறுப்பவில்லை,
ஏகலே புலவர் மனி, அக்காளிய வேஷம்
திறக்கும்படி பாடியது.

இப்பிரபந்தத்தை கோயிலில் வையார், இந்நால் வெளி
யிட்ட செந்தாள், காலையிற் பாடுவார் ஒரு நன்,
என்ன அழிசயம், 3ஷம் பாட்டுப் பாடிய போது
கநவ மெல்லத் திறந்தால்

அப்பாடல்

கற்றவர்கள் போற்றிடு முவையு ரதவிலே
 கால்கொண்டு நியிருந்தே
 கண்ணான செயல்களைக் காட்டியற் புதம் புரியும்
 காளிகா தேவி யுமையே
 புற்றோடுன் எடியார்கள் பால்பழம் அமுதலாம்
 படைத்துனை யாதரிக்க
 பரிந்துஞ்சு திருநாமம் பாடித்தின மோதியே
 பதியென்று தலை வணங்குவார்
 சுற்றுமுடன் நின்பாதம் பார்த்தினிது போற்றிட
 சுருதியுடன் பண்ணிசைத்தே
 சுந்தரியுன் வாயிலில் எந்தனை ரத்திலும்
 சுட்ரவிளைக் கேற்றித் துதிப்பார்
 சோற்றுமிழ் அவர் கவிதை யுன்செவியிற் கேளாமல்
 சோதிக்கக் கதவடைத் தாய்
 சோதியாய் நீதியாய்ப் பேதியா துடன்கதவை
 தோகையே திறந்தருளுவாய்

நல்லூர்க் கலம்பகத்திலிருந்து

11. மடக்கு : புகழ்ந் தாரைப் பாராட்டல்
 (எண்சீ ராசிரிய விருத்தம்)
 ஒப்பில் வேதத் துயர்ந்த திருக்கையே
 உருகு வோர் தம துள்ள மிருக்கையே
 செப்புஞ் குரைத் தாந்துகொண் டாந்னான்
 சிறந்த மழுஞையின் மீதுங் கொண்டாந்னான்
 எய்ப்பி விந்திருள் பாலைகை கூட்டி ஓன்
 எல்லையில்குற மானள்ளை யுட்டி ஓன்
 அப்பொடு மதி குடியின் மெந்தாவா
 அரிய நல்லையி வாறு முகத்தாவா.
 21. குயில் தாது
 கண்டீ. ஓழகி லொருவன்
 கண்ணித் தமிழைத் தந்தான்
 பண்டீ. யக்ரை யழித்தான்

பரிந்து சுர்க்கர சீந்தான்
 வண்டே மலர்க்கா நல்லூர்
 வடவே லவர்க்கென் னிலையை
 தண்டே னிசையின் குயிலே
 தனியே பறந்து கூவாய்

68.

உருவெந்த தேற்றம்
தலைவன் பாங்கஹக்ருக் கூறியது
(அழசீ ராசரிய விகுத்தம்)

தேன்மொழி யமுதம் திகழ்முக மதியும்
 திரியுங்கட் கயலையுங் கொண்டு
 வான்வெளி யிடையுலா மின்னலி ணொல்கி
 வாணகை முத்தமுங் காட்டி
 தான்நடைப் பிடியாய் குழற்புயல் சுமந்து
 சாயலில் மயிலென திகழ்வது
 நோன்புட னயலெனை நோக்கிடா நின்றாள்
 நுவல்வதென் பாங்கவென் றழைத்தான்.

86. தலைவியின் இயல்பும் இடமுங் கூறல்
 கட்டளைக் கலித்துறை
 மென்பாவை யாற்பினை மெல்லிய லால்மஞ்ஞை
 மின்னிடையாள்
 தன்பால் மொழிசிளி தண்முக மோமதி
 தாழ்கழலாள்
 அன்பா ஸடியர்க் கருள்மொழி நல்லை
 யகலிடமே
 உன்பா லுருகி யிருந்தனள் நோற்றுநன்
 நீபேட்டே

பண்டிதமணி நான்மணி மாலையிலிருந்து (எண்சீ ராசீரிய விருத்தம்)

03.

தேடினேன் மட்டுவிலூர் சென்றடைந்தே னொருநாள்
சிறப்புடைய பண்டிதமா மணிதான்யா ரென்றேன்
நாடினா ருரைக்கொருவர் வேற்பிள்ளை யென்றார்
நான் மறுக்க அவர்மகனே மகாலிங்க மென்றார்

ஈடில்லா மதுரைப்பண் டிதர்தேர்வில் வென்ற
இணையற்ற மகானென்றே னினித்தெரிய மென்றே
விடடைந்த தணங்கிளப்பு வள்ளியம்மை மகனாம்
விருப்ப மிகு சின்னத்தம்பி தந்தையென்றார் மகிழ்நிதின்

30. கட்டளைக் கலித்துறை

பேரா சிரியனா யன்றுந் பெற்ற பெருஞ்சிறப்பால்
அழாத கல்வியை யான்பெற நீயதை யன்றளித்தாய்
சீராக நாலுநல் லாசிரி யத்தினிற் சேர்ந்துயர
ஞூராக வைத்தனை யாதலா வெம்நெஞ்சும் நின்றனையே

35. பன்னிருசீர் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தேமதுரச் செந்தமிழில் சிவமணியியி னொருமணியாய்த்
திக்கெட்டும் போற்றி வாழ்த்துஞ்
செல்வமணி வானமேல் திகழுஞ்சிந் தாமணி
திருநிறைநல் வைத்திகமணி
தாமமோ டேடுகர வீணையிசை பாடுகலை
வாணியருள் கலைமாமணி
தருமைந் தெழுத்துடன் திருநீறு போற்றிடுஞ்
சைவசித் தாந்தமணியே
மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மதிக்கின்ற யாழ்ப்பாண
மட்டுவி லூர்மாமணி
மணிவாச கர்போல இருபோகம் விட்டதமிழ்
மறையோது நவமாமணி

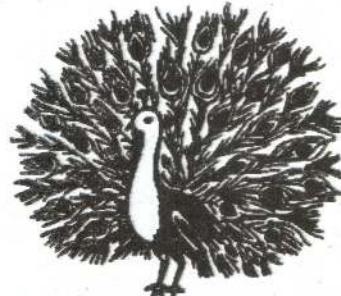
நாமதுகலாநிதி கணபதிப் பிள்ளையெனு
 நாட்டிலுயர் கற்பகமணி
 நடுநின்று தலைநின்ற புகழ்கொண்ட புலவர் புகழ்
 ஞானபண் டித மணியே

கொக்குவீல், கேணியடி மந்தார நிழல்
 சந்திரசேகரப் பிள்ளையார்
 மும்மணி மாலையிலிருந்து

16. நேரிசை வெண்பா

உறுமன்பாம் நெய்சேர்த்தே யுள்ளத் தகழி
 நிறைய அருள்திரி யிட்டே - முறைஞான
 நல்விளக் கேற்றியே நாடிவிர தம்பிடித் தேன்
 அல்லலெலாந் தீர்ப்பா யறிந்து

எனது குலதெய்வம் சிவகாமியம்மை திருவாக்குப்படி
 சித்தன்கேணிச் சிவன் கோயிலில்
 சிவகாமி சிதம்பரேசரைக் காட்டியது
 அன்னே யினுவைச் சிவகாமி
 அடியே னுய்யும் வகையாக
 இன்னே சித்தங் கேணியிலே
 எழுந்த கோயில் மண்டபத்தில்
 போன்னேர் மேனிப் புண்ணியனை
 போற்றுஞ் சிவனைப் பாரென்றாய்
 என்னே நீயவ் வீசர்பாகம்
 இருந்தாய் கண்டேன் என்னம்மே

சந்தியான் ஆக்ஷரம் கையற்கும் அடியேன் ஸங்கரன் மௌந்தன் - ச.வ. சண்முகதுக்காளை

சரவணம் போ லெமுந்தருளும்
 சந்தியார்க் கடியேன்
 சார்ந்தவரெல் லார்க்கு மருள்
 சண்முகருக் கடியேன்
 பரனெனவே யெழுந்தருளும்
 பாலுநாதம் கடியேன்
 பத்தர்கதிர் காமர் பூசை
 பணிமகிழ்ந்தார்க் கடியேன்
 வரமருளி அன்னமிடும்
 வாடிவேலற் கடியேன்
 வள்ளி தெய்வ யானை மகிழ்
 மணவாளர் கடியேன்
 தரமுடைய பூராச
 தஞ்சிழலார்க் கடியேன்
 சங்கரனின் மௌந்தன் சீவ
 நாதலுக்கே யாளே.

II

பணிகளிலே பெஞ்சும்பணியாம்
 அன்னபணி யென்று
 அன்றாசந் நிதியான் நிறு
 வாக்கினுக்கே யமைய
 தனியாத வேட்கையுடன்
 மயில்வாகனஞ் சாமி
 தனைப் போல முந்கேசர்
 சாமிபணி செய்ய
 துணிவாக சந்தியான்
 அடியார்க்கண்ணமிடவே
 சோராமல் மோகனதாள்
 சாமியன்று போல
 இணையாக இன்று செய்யும்
 இஞ்சு பெரியார்க் கடியேன்
 ஏறுமயி வேறும் முநுகற்
 கெள்ளென்றும் ஆளே

III

சந்திதியான் கோயிலிலே
 சார்ந்த திருக்கூட்டம்
 தப்பாது கும்பிட்டு
 ஆச்சிரம மடைந்து
 மன்னுமுளப் பசிதீர
 மதிப்புரைகேட்ட தத்தின்
 மற்று முடற் பசிதீர
 மகிழ்ந்துணவை அநுந்தி
 பின்னமின்றி யெழுந்தருள
 பிறங்கொவல்வோர் சபைக்கும்
 போதுமென அன்னமிடும்
 பெருமை யுல குண்டோ?
 இன்னவகை இயற்று முயர்
 மோகனதாஸ் முதலாம்
 எல்லார்க்கு மடியேன்
 என்றாங் குகற்காளே

IV

அமங்கூரு ஞானச்சுடர்
 ஆசிரியர்க் கண்றி
 அஞ்சி லிங்கம் முதலான
 அமங்காவற் கடியேன்
 திறங்கூரு ஞானச்சுடர்
 சேர்ந்தெழுதும் பெரிய
 சீரான எழுத்தாளர்
 அனைவர்க்கு மடியேன்
 உறைங்காது கையில் வரும்
 ஞானச்சுடர் பெற்றுய்
 உறைப்புடைய சுடர் மகிழும்
 அடியார்க்கு மடியேன்
 குறங்காத அன்பஞ்சளம்
 கருதியடைந்தருளும்
 கார்த்திகையன் சந்திதியான்
 கழுவழக்கே ஆளே.

புலவர் மணி,
 வா.க. சிற்றங்கலம்

१

செல்வச்சந்த முருகன்

நவமணிமாலை

தாவாடப் பாந்தவும் தூந்தவும்
 அழயாட்கள் தாட வந்தீ
 ஒவது சுத்தந்தியன் உபயுதம்
 ஏதாருவாட்கள் கொடுமை யோடிட
 ஆவாவளன் ராஜியனு பறுந்னன
 முகவரையா அன்ற வேங்கு
 தேவாவளன் ராமலாரா யத்சப்பீனன்
 எவ்வாறோக்காய் தேவ தேவே.

வெற்றிலே ஸாவள்று கூரகையும்
 தீவளகுரையும் வேஷா ப்ரஸ்
 பற்றியே யுவனப்பண்டி மத்யாது
 பாசல்வன பறை வைத்தைய்
 சற்றியே சுத்தந்தியன் கேடுமல்வளம்
 வகுவேந்துக்குஞ் சோறுவைத்தைய்
 வற்றியே யுவக்கர்று சுழுக்கயம்
 வாழ்ந்தவும் வகைசைய் யானியா.

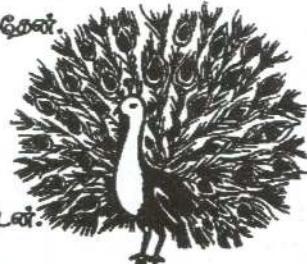
இந்த சுத்தந்தியன் ஒது முருக
 துகுக்கடத்த எங்கிலேன் தாங்க
 கடத்துடன் வள்ளுதும்வ யாகையாடுள்
 மய்வேந்துக் கூட்ட தந்தீ
 பேதம்ச்ரந்த சுத்தந்தியன் எந்தாயம்
 புகையாத் பொகுத மத்த
 மதுவத்த ஓஷ்டியன்புனை தவமன்ற
 வையுஞ்சு மக்ர்வாய் மன்றோ.

குறிப்பு : 1998ஆம் ஆண்டு குான்ஸ்டார் ஆவனி மலரில் வெளியான புனை வை.க. சிற்றாம்பலவனாரினால் பாடப்பிழை நவமணிமாலை.....

ஞானச்சுட்டுஸ் மலரும் மரபுக் கவிதைகள்

01. அத்தந் தலம் தீந்தி ரூபனா
அகுத் தலவு கவ்வே
அதன்மை யான சொல்லுச்சாத்
நீந்முகைன் பேர்வு.
02. அத்துகுத்தி நீர்வை
மண் மாலை எயாகுவத்
ஷகாத்து ஸ்டெஷ் மஷபுக்கல்
நீர்வழதறும் ர்ஸவே.
03. காத்திரகையறு புத்தவாகு
ஞானச்சுட உதவீல்
கவ்த்துமாரு புக்கல்வது
கண்டு கண்டு கவ்த்தின்.
04. தேந்திர்யுள மயங்கவைக் கொச்
சகப்பாவல் யடுத்த
த்தெவ்வை அக் கவ்வலை
தேர் தேநக்கப் பழுத்தோன்.
05. கிர்த்தியுளை தாவுடைன்
தாந்திரசை ஏகம்
சேந்து ரன்பு மயங்க வந்த
தாந்திரசையுவு கண்டின்.
06. பேஷ்த்தும் பேஷ்த்தறும் வந்த அம்போ
தாங்கத்தாவீச் சொல்லும்
பேங்வந்த ஆந்தியச்
காந்திக்கும் பழுத்தோன்.

07. வாழ்த்துத் சொல்ல முறையின்
வரப் பெட்டத் தன்றே
வரய்ப்புடைய தலக்கண்டிந்தி
வரப்புள்ளியும் கண்டின்.

08. தீர்க்குள மேநினையையும்
எது வகையையும் கண்டின்
நுப்புள சொன்னையும்
பொருளாயிரும் கண்டின்.

09. ஆத்தகருப் பறுத்துமன்
வாசகதூப் பற்ற
அழையற்ற வாழ்த்த தஞ
சபாநுதன ஈவார்.

10. கீர்த்திகள யடுத்துறை
நுகூலயூன் மந்திரத்தோ
க்ருநின சுட்ட பஷ்பெந்
கேட்க வரைத் தேனே.

11. கூத்து அந் வூப்புலவர்
நியாக ஏஜை மேலூர்
குலைன சுத்தியன்
படுமலை பார்.

12. வீற்றுக்க வேள்ளுமன
யானுங்குத் தூந
ஏகுத்தாக முன் பஞ்சத்தின்
வேலவளைப் பன்றிதே.

நாவீ : 1999ஆம் ஆண்டு ஞானச்கார் மார்க்கி மலரில் வெளியான
புலவர் வை.க. சிற்றம்பலவனாரினால் பாடப்பெற்ற மரபுக் கவிதைகள்.....

செல்வச்சந்திப் பெருமான்

திருப்பாடல்கள்

01. செல்வச் சத்தின்கயச்

சத்தினை செய்கையில் - அந்தச்
ச்சுற்றுலேல் முகுகளைய்த்
தோன்றுதம்மா - எந்தன்
ஒதுவுக்கை எள்ளெட்டி
உடுக்கமா - முகுகள்
கந்தா வழவாடை
உத்தியுதம்மா.

(செல்வ)

02. கையீத்திக் குப்ப்புக்

கந்தா வென்றால் - ஜூயன்
கந்திற் சுறுக்கை கடுத்து
கேட்குதம்மா
கையீத்தி வென்பொல
நில்கையம்மா - அவள்
மங்கலவையுத் தூநாமுதேத்த
வாகுமம்மா.

(செல்வ)

03. ஒள்ளூய்த் தூநா

மாடுக்கிற - அடிய
ஒள்ளவுத் தூநாக்கைமா
ஓட்டிர்க்கிலை
ஏல்லெங்குப் பணாங்க்டலை
கேங்கில் கொண்டான் - ஈசன்
கில்குக்கீப் பயன்மதுப்
நில்கையம்மா.

(செல்வ)

04. தீர்த் தேவைகளைய

தீர்த்திலுள்ள - மற்றும்
 நெஞ்சோறும் அற்புதல்கள்
 வைத்து கொட்டுவான்
 தேவைக்கேண்டிலே
 தேவைப்புத்தோல் - முகைள்
 நீலங்குத்தவாற் அத்தனையும்
 நீற்றுயவுள்ள வான்

(சௌவ)

05. வடிய வடிய வகும் வெளிர்க்

கழுவைம்பும் - வகும்
 முத்தோறும் வகுகள்று
 காத்தீக்கை மறும்
 சேகுகள்று கந்தச்சப்பு
 நீலங்கள்மும் - அவனைச்
 சேத்து வழிப்படல் நீலங்களும்
 வைவத்துவான்.

(சௌவ)

06. கச்சியப்பள் முகைள் மேற்

புரங்காம் பரங்கான் - அவனைக்
 கருணை யகுணக்க
 புகுத்து பரங்கான்
 வம்ச்சடவை ஆற்றுப்பகை
 கீரன் பரங்கான் - சத்தந்
 வேற்பகுமான் அகுர்வாடிலே
 தானுப்பார்வீனன்.

(சௌவ)

நம்பு : 2000ஆம் ஆண்டு காந்தியக/மார்க்கூரி குவக்ஸ்டர் மாஷ்களில் வெளியான புலவர் கவ.க. சீற்றும்பலவனாரினால் பாடப்பெற்ற திருப்பாடல்கள்.....

2

சந்திர முருகனும், சந்திரயான் இங்கரம்
கைவ கலை பண்பாட்டுப் பெருவையும்

ஊனச்சுடரும்

அறம்பியல் தகுமல் நிறஞ்சி வெய்யுற்
அள்புசேர் ஏதாண்மை நகர்வ்
புறங்கடு மர்ய குத்தின குத்து
வெஞ்ணைக் குத்தின் வேந்தித்
நிறப்படு மயில்வாகள் கவாமிகள்
சீஷ உராழுத் வத்தே
புத்தஞ்சி சுத்தித்தக் கலைப்பண்பேருவையுற்
புத்தவன் பெருள்ளை சுணா.

சள்ளுகாநின்னாட சுரணம்
தன்னுடையுன் சுலப்பும் தகதகத் தரையுத்
தான்ச் சுற்று யெடுத்து
எண்தூரை யுயை நிகுதாவ் கூப்ப
ஏனான்று வத்துக்கீட் டன்னாட்
கொண்டதுன் பக்கவர் துயர்த்துக்குத்துவத்க்குக்
மையும்பைப் பல்வறு கொடுத்துத்
தன்மூல் நினையல் தாங்கள் ஆடுஞ்
சள்ளுகா ஏன்னை சுரணம்.

உற்பரிக்கு - அள்ளம்
உள்பரிக்கு - ஊனச்சுடர்
உற்று அதூர்க்க கன்னர்ட் புதனால்
உற்பார் நிற்பறு மன்ற
வய்த்துவர் உடுத்தின் பர்ண்யது அகல

மேலுமோ குப்யத்தைச் சூழ்த்து
 சுத்திசேர் சுர்வய, கிர்வய, யோ குத்தின்
 சுறுப்புக் கொடு மனைக
 வத்தக - ஞானச் சுற்றுவத் வீட்டின்
 வளவ்குசுத் தூந்பிலுக யாசே.

வலம்வா நான்காண்டு தொட்டாம்
 புலவர்கள் கவன்ற பெற்றுக்கூடுதைகள்
 ஸாகுத்தி அப்பொருள் கூத்தும்
 அவக்ள்யா ரதமும் ஆங்கிலம், துறைம்
 அற்புதம், அறவுடை கூத்தும்
 தெக்கும் கத்திரதுபுத் யேடு
 எருத்துமூன் ராண்டு திருமுத்து
 வலம்வா தென்காம் ஆண்டிலைஞ்சுத் தூந்ப்பை
 வாழ்க்கா எங்கூட்டர், வளர்த்திடு.

ஏறிப்பு : 2001ஆம் ஆண்டு நத ஞானச்சுடர் மலரில் வெளியான
 புலவர் வை.க. சிற்றும்பலவனாரினால் பாடப்பிழற் திருப்பாடல்கள்.....

மாடியேன்குறை தீர்த்தருளுவாய்

சுத்தியற் கந்தனை
 வந்தியடி கூப்புகள்
 சுற்றுத்தன் புதுவைத்தீர்
 சேவு கெடுயுடன்
 தீவையல் மீதுவளச்
 சூவுவனை ஏதாழுதீர்த்தலை
 அந்தின் வாழ்வரு
 எந்தத்தன் தாள்சேர்த்து
 அழியலும் உணப்போற்றியே
 ஆடுத கடுதலை
 தேடுக வணக்கினை
 அழியேன்குறை தீர்த்தருளுவாய்
 வந்தவன யேடுத்தன்
 சுற்றுத்துயன் வந்தவன
 வாட்டும் கடுத்துக்கொயே
 வடாளவு புகலூருக்
 வளருஞ்சுத் தந்தியட
 கவகலுஞ் சூவுவருயா
 எந்தத்தெயை யருமைக்குரு
 கடுத்துக்க் கவப்பறுன்
 தென்புற் கடுமையன்றிய
 சானை வேலேந்த்ரு
 தேசனை சுத்தியல்
 எழுத்தருளுக் குதுடுனை

ஆரிப்பு : 2001ஆம் ஆண்டு ஆவணி ஞானச்கட்டர் மலையில் வெளியான புலவர் கவ.க. சிற்றும்பலவனாரினால் பாடப்பெற்ற அழியேன்குறை தீர்த்தருளுவாய்.....

அருங்கூட்டுரே! ந் வருகவே

தண்டம் ழூரங்கவளர்
 உதாண்டைமா ஊற்றுயல்ற
 சுத்தித் ருகுக வகுக
 சுத்தித் பறு அழயாஞ்கள்
 ஏத்தியே போற்றும்
 தன்வழ, வேல் வகுகவே
 பண்டைய முறைப்பழ
 சுத்தித் பேரவை
 சுற்றும் வழவேற் பயந்தே
 சுங்காதத் தங்கள் உதாறும்
 வளர்ய்கும் ஞானச்சுட்ட
 சாய, ககல, சுமத்து வந்தித
 எண்ணையும் போற்றவே
 ஏத்தின்ற நடன்காண்டு
 நீணாஞ்சு முதல் முதியெத் வகை
 யாவுக ஸன ந்தைய
 ஏற்றுமா அற்வுத்தந்தய
 அண்டும் போற்றவே
 ஜுத்தெண்டு உதாங்கு
 அழயாஞ்சுதைய் மக்குத்தையு
 அதுபோல் மென்னீமலூம்
 சுத்தியன் நுகைக் கெண்டு
 அருங்கூட்டுரே ந் வகுகவே.

நூலிப்பு : 2002ஆம் ஆண்டு நெ ஞானச்சுட்ட மலரில் வெளியான
 புலவர் கவ.க. சிற்றும்பலவனாரினால் பாடப்பிப்பு
 அருங்கூட்டுரே! ந் வகுகவே...

சந்தியான் ஆச்சரம் பேரவையும் நாளச்சடநம் திங்கள் மலரும்

சௌவர்சத நூதகோடி வகுவீர் - அங்கே
ஶாத்து அகுகள் தினுட உடங்குவீர்
சொங்கோத் துண்ட் துவத்தீ - தலை
கைவழுவு எற்றும் அழயாதைக் கணபீர்

கஷ்ட வாயர்ம் ஜோடு - உயர்
கனவான் மய்வா களச்சார் மற்றும்
அமரு அகுகோச் சவார் - அன்று
நாட்டுய அள்ளதா எத்தின் பற்றுத்

மோகனதான் சார் மன்று - உயர்
அவையான சத்தித் யாச்சால தலை
ஞானத்தின் பேரவை யோடு - சப்
வட்டத்தில் ஒளும் தடவுமுறை கணபீர்

அகுவான வள்ளுவதா என்ற - மற்றும்
அழுப்பத்துற் சிஸ்டைன் அவைத்தும் நகரும்
பெருவான சொற்பொழு வேடு - புகுற்
புனர்வீர் அள்ளக் கைவடியையும் கணபீர்

அழிந்த முருண்டோ பலவார் - அந்த
அகுவார் எழுதும் அதைக் கேட்டு
ஏங்கர் ஈட்டுவதைக் கண்டு - அந்த
தலமான கட்டுரை கவ்வுதைகள் பார்த்.

ஆராண்று அஷவக்குன் சட்டை - அஷயன்
அகுமத் சொவக்கலைச் சபையர் ஜோடு
தூராவன்டு தூராவன்டு யாழு - முகுகள்
ஏன்பக வாழ்ந்தேன் முறையாத உடங்குதே
நம்பு : 2003ஆம் ஆண்டு நாளாட்டு மலையில் வெளியான
புலவர் வை.க. ஸ்ரீமுபலவாரியால் பாடப்பிழை
நாம்மான்டுக் கவிதை....

முதுபெரும் புலவர் வை.க. சுற்றும்பலம் அவர்கள் கலாபூஷண விருது பெற்றார்

உன்னுடுக்குக் கணபதியன் உயர்த்த ஏதான்டேன்
உமைகேள்வன் திருவுறைய மனத்தீர் வைத்தோன்
பொன்னினுவன் புந்துத்தோன் அளவை யூரன்
பொகுத்தீந்து மனை பூண்டோன் மக்களாடலே
மன்னுடுக்கு பூத்துவன் தறு தமிழ்ளாடலே
வளர்கவிவத புளைந்து குது புலவனைன்னுர்
தன்னிகரன் பட்டங்கள் பெற்றுச்சொன்
தவம்சுற்றுத் திருச்சுறுத் பலமாற் சொல்லன்

தகழ்கள பூஷணர் சுற்றுப்பள்ளன
ஸகர்பா ராப்பூர் சுவத்துறைப் பால்வன்
தாக்கலைச் சால்ரேஷ் சுத்துதல் வழிப்பு
அகல்குஞ்சுத் தமிழர் ஆண்டு வாழ்யலே.

அன்பன்
அருட்கவி ச. வீராசத்தும்ப்

நீண்ட : 2003ஆம் ஆண்டு பங்குளி கூனச்சுட்டி மலையில் வெளியான
புலவர் வை.க. சுற்றும்பலவனார் அவர்கள் கலாபூஷண விருதுபெற்றதை
அருட்கவி சி. விநாசிந்தம்பி பாட ரசித்தபோது....

சந்நிதி, புகழ்பூத்த வழவேலனே!

புத்திரச் சுக்கிள்

பகும்புதல் சுக்ரையர்ட்

ஸ்ரீவீராகுரை வேல எஸ்டிரே

பந்துநாற்றுப் பங்க பா

பகடைகள்டீடு புதுத்துத்

பக்கடைகள்டீடு கீரன், வடது.

உத்தமர் அகுணக்ரீ

உள்ளவர்மர் அகுணகாமரன்

இயங்காலம் நன்று வீழ்வும்

கெட்டிட வந்தவரை

உடனேந்த் முத்துன,

ஓர்ல் புகழ்பாட வைத்தாய்.

நந்தகுடன் ஓளாவக்ஞ

நீஞ்சுவலக் கார்ய்த்து

ஸய்யசுட்ட வேலும் கட்டிட

சீட்டிப்பது அஞ்சின்து

கொந்து நுன வீணாவியே

நந்தகுடுப் பால் கேட்டாய்

புத்தம்த் தமன அழியென்

புவனபால் தலைக்கீக்கீ

புஷ்வகுடம் கூட வகுவடய்

பெந்தெந்த ஸால்வம்புநாமும்

நுநன்வைபா எந்தியல் வடற்

புது ஞானச்சுட்டன் வேலனே!

அமிபு : 2003-ஆம் ஆண்டு சித்தினா ஞானச்சுட்டர் மலரில் வெளியான
புலவர் வ.வ.க. சிற்றம்பலவணாரினால் பாடப்பெற்ற
சந்நிதி, புகழ்பூத்த வழவேலனே....!

2004 புத்தாண்டு வாழ்த்து

சந்திகி மருகன் வாழ்க

நூற்றுமூட எதிர்வேடு நூற்கூடல் தீர்த்தமாக
அண்டகும் போற்ற யேற்றும் ஒலைக் கோயில் கொண்ட
தண்டர்ப்பு முகை வாழ்க சண்முக வாழ்க ஏற்றுத்
நூற்கூடம் வாழ்க கீற்றுத் தூயபுத் தாண்டு யற்றுதே.

மருகா, சமாதானம் புரிய அருள்
வேண்டுவர் வேண்ட ஈயும் வேண்டு வாழ்க வாழ்க
தாண்டவன் மகனை சௌலைச் சுற்றித் துகை வாழ்க
பூண்டுதாம் சமாதா எதிர்வைப் பீற்றித் தாண்டு வாழ்க செய்து
தாண்டனவ் வாண்டுவன் மக்கள்துவைக்கவறை வர்ப்புவய் வாழ்க

சந்திகிக் கலைப் பண்பாட்டுச் சைவப் பேரவை வாழ்க
அன்று நூற்கூட சாம் அருள் மயில் வாகனத்தோ
உள்புற வாழ்யு குகைச் சுவாமியை கூடனை வாழ்த்து
என்புற மன்றன் முத்து மேகனைச் சுவாம் வாழ்க
எபான்புற யான்புற வாழ்க புத்தாண்டு எபான்தோ வாழ்க

அகுஞ்சேந் நூற்யன் பேரேச் சுற்றிதே புறவளர் சேற்று
மகூர்லிங்கன் பாட்டுச் சைவக் கலையன்னேப் புறவயுற் வாழ்க
உகுஞ்சூத் நூற்கைய எதிர்வைப் பீற்றுவானு நியகும் வாழ்க
நிகுமல் புதிய வாண்டுவன் சௌலைவா மழயாத் வாழ்க

ஞானச்சுடர் ஆசிரியர் வாழ்க

ஞானமாட உகைஞ் காக்கும் நல்லைத் தூந்வேல் வாழ்க
ஞானமாட யீலேப் தாவும்தம் ஞானத்தன் ஈரும் வாழ்க
ஞானமாட முணாற்ற ஜோடு தலம்படச் சுற்வ எற்க்கும்
ஞானமு சுர்யை வாழ்க வாழ்த்துவன் வளர்த்து வாழ்க

கட்டுரையாளர் கவிஞர் வாழ்க

ஆர்யோ பிரஸ்கள் தால்துற் அகுநானப் பெருளா தாக்
மாச்சிக் குதைக் குதை வழக்கங்களுத் தாழாத் வழக்க
பேச்சும் அளவின் தானம் ரதங்கனியே தானும் வழக்க
மூச்சானச்சி ட்ரத் சுற்றுல கெங்கும் வழந்

ஏழாமாண்டு எடுத்துடி வைக்கும்

ஞானச்சுடர் வாழ்க

ஒவ்வொரு ஜிரவுமீடு மூன்று தானின் கூத்துக்கூறுவின்
நிலைமூரு எழு மாண்டு எடுத்து வைத்து வைக்க
ஒர்ஜியாத் குடவரச் சுடாம் தால்வக்கர் மல்கே தீ பேரை
சௌக்கிருயாத் சூல்வச் சுத்தந் சுற்புவன்ஸெர் தாட்சவாந்

நிபிய : 2004-ஆம் ஆண்டு நூலாக்கடர் மலரில் வெளியான
புலவர் வை.க. சிற்றம்பலவனாரினால் பாடப்பெற்ற வாழ்த்துப்பா....

சுந்தர மகோற்சவமுங் முருகன்ன் ஆடலூர் பாடலூர்

ஆவன் ஏதெல் பகோற்சவல் கடன்

அப்பைத் தீர்க்கை

அதயாற் கூட ஆங்காங்குத்து

அந்தை பகையுப்பார்

கேவர்கள் வூர் சுந்தர் யென்றால்

கோயென் நிறம் பாற்கைத்

கேள்ளுபாங்குக் கஞ்சகளைச் சுலவக்குத்

கோஷ்டை வகுவார்

அத்துமன் வ்ஸேப் தீந்துத்தன் வ்ஸேப்

அழுதல் வ்ஸே என்னார்

அற்றும் தாரும் பற்றுடுள் பாற்கை

அதையாப் பந்துவோர்

ஆறாகு பாலும் கடவுளாகு பாலும்

அமைத்துச் சீந்துகொய்கள்

அங்குத் தூகன் அகுள்வளை யாட்டு

அப்பும் ஆய்வார்

சேந்துவும் கெட்டுப்பான் வாருங் கெட்டுப்பான்

சுப்பி விட்டாப்பான். அவன்

சுற்று வேல்ளை சுயாபுவு கண்ணார்

சுற்றுப்பை பாற்கைன்றான்

ஆப்பன் கெந்துமாட ஆட்கவுத் தாவுவன்

அதனை யந்திரோ

அத்தெல் புராணப் தஞ்சீமற் பாடுவாற்

அந்தை புலவ ஜன்னார்

அந்தூப் ரத்து அடங்க வர்த்த
 ஆவகைவ் கேந்தியு
 ஆம்ர மரம்ர மர்களைப் பின்றுவன்
 அவளைச் சேயற்றிர்

துங்காம் பரண் பாலை வைத்தின்
 தோகை மய்ல் வீரன்
 எந்து வாவன் சுத்தை மக்குத்தித்
 தூஷருது பயன் பெறுவிர்

சாவாச யாடுத்தும் கஷ்ப்புர எந்தூப்
 காந்து பண்பாலை
 கந்து முகை சுத்தியவளைக்
 கந்து கழல் பண்டிர்

சாந்துத் தோடு கேள்கூட திவாந்தி
 பஞ்சீக் குபமாட்டும்
 சாவாச் காவனிப்பி சுத் வளக் கேந்தும்
 சாந்துலும் கண்ட்டிர்விர்

சங்கல எமாங்கீக மக்களும் பாட
 வைவெல் முகைப் ப்ரான்
 வாஞ்சிதயும் வள்ள ஞஞ்சீட் யோடு
 வந்து தோரூ

எங்களுக் கலீகைம் வாங்களை யாப்பொன்
 தீய சுத்தியாடு
 ஏந்தியும் பேந்தியும் அரோக்ர வென்று
 என்ன் வடம் ரழப்பிர்

குமிக : 2004ஆம் ஆண்டு புரட்டாதி, ஜப்பாசினாவச்சடர் மலரில்
 வெளியான புலவர் வை.க. சிற்றம்பலவனாரினால் பாடப்பெற்ற
 சுந்தி மகோற்சவமும் முருகனின் ஆடலும்.....

சௌல்வச் சந்திதி முருகன்

அவைதோடுப் பயிலான்று கண்டின் - ஆற்க

அழகன் குகீகூர் அம்புவ் கண்டின்

கவைதோடு யவுள்ளவர் வேத்து - பகுக்கு

ஏஷபோடு அழகன் முடிவெலைக் கண்டின்

(அவை)

மூத்துவலேன் காட்டுவால் குத்துவன் - எங்கீர்க்

ஏப்பீக்கீப் பாத்துந் குமரூங் கொண்டின்

வளத்துக் குத்துவன் தோலான் - வீர

வழுவான ஈரூபு கடங்களோ குத்துவன்

(அவை)

நூத்தோயு மடல்ப்புத் தீவுவன் - அழுத்து

சுப்புத் தூகான வேலே புத்துவன்

நூத்தோயு உகூன்டு வழுவாக்குல் - அவன்

கொயான பொகுவோடு அனை சேத்தூவுவேவன்

(அவை)

நூத்துத் தூகுவாக்குல் வர்த்து - எத்துவன்

சுத்துப்பால் குகீகூர சுக்குக்கா எவ்வால்

ஒன்யால் அவையாக்கு வீடுவன் - சுற்று

புதுயாகச் சுக்குகா புத்துப்பன் வகுவான்

(அவை)

வள்ளுத் தட்டுக்கூ வள்ளுவன் - தன்வை

வாயுவாத்தீவுக்கு வற்றுத் தூப்பன்

தள்ளுவப்பு சுத்து யாத்துவன் - அவனாக்

சுப்புத்துவன் சுக்குல் தந்துவான் வீடுவன்

(அவை)

அன்குதுவாக் கட்டு வள்ளுவார் - அநுத

சூயா சுத்து முச்சுங்கு வாள்லோவன்

என்ன அந்துவல் அப்பா! - சுவாமி

குத்துப்பு சுக்குமல்லாப் புகைவாக் கண்டின்

(அவை)

நோய் : 2005ஆம் ஆண்டு வைகாசி குாக்காப் பல்லில் சென்னை புலவர் வைக் கீழம்பலவாரியில் பாடப்பெற்ற சௌல்வச் சந்திதி முருகன்....

இன்னுவையூர் தந்த கவிவாணர் கலாபூசணம் வை.க. சிற்றம்பலம்

சுந்தியான் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெற்ற ஞானச்சுடர் நூற்றாவது மலர் வெளியீட்டு விழா நிகழ்வு அது. இற்றை நாள்வரை இந்த மலர்க்கு ஆக்கங்கள் வழங்கிய எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் அன்று கெளரவிக்கப்பட்டனர். அவர்களுட் தள்ளாத வயதுடைய தாத்தா ஒருவரும் காணப்பட்டார்.

புன்முறைல் புத்த முகத்துடன் பாராட்டும் பரிசும் பெறுவதில் ஆர்வமுடன் காணப்பட அவருடன் உரையாடக் கிடைத்தமை தனி யின்பமாகியது. அவர்தான் வை.க. சிற்றம்பலம். அவரது வயது 92. இன்னுவையிலிந் பிறந்து அளவெட்டியின் மருமகனாக வாழ்ந்து தந்போதும் புலம் பெயர்ந்து கொக்குவிலில் வாழ்ந்து வருகிறார்.

திருநெல்வேலியில் சைவ ஆசிரியர் கலாசாலையில் பண்டித மணி சி.கணபதிப்பிள்ளையிடம் தமிழ் கற்றுத் தேறிப் பின் தமிழ்ப் புலவர் தேர்விலும் பாலபண்டிதர் தேர்விலும் சித்தியடைந்து சுமார் 35 ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி 1974இல் ஓய்வுபெற்றார்.

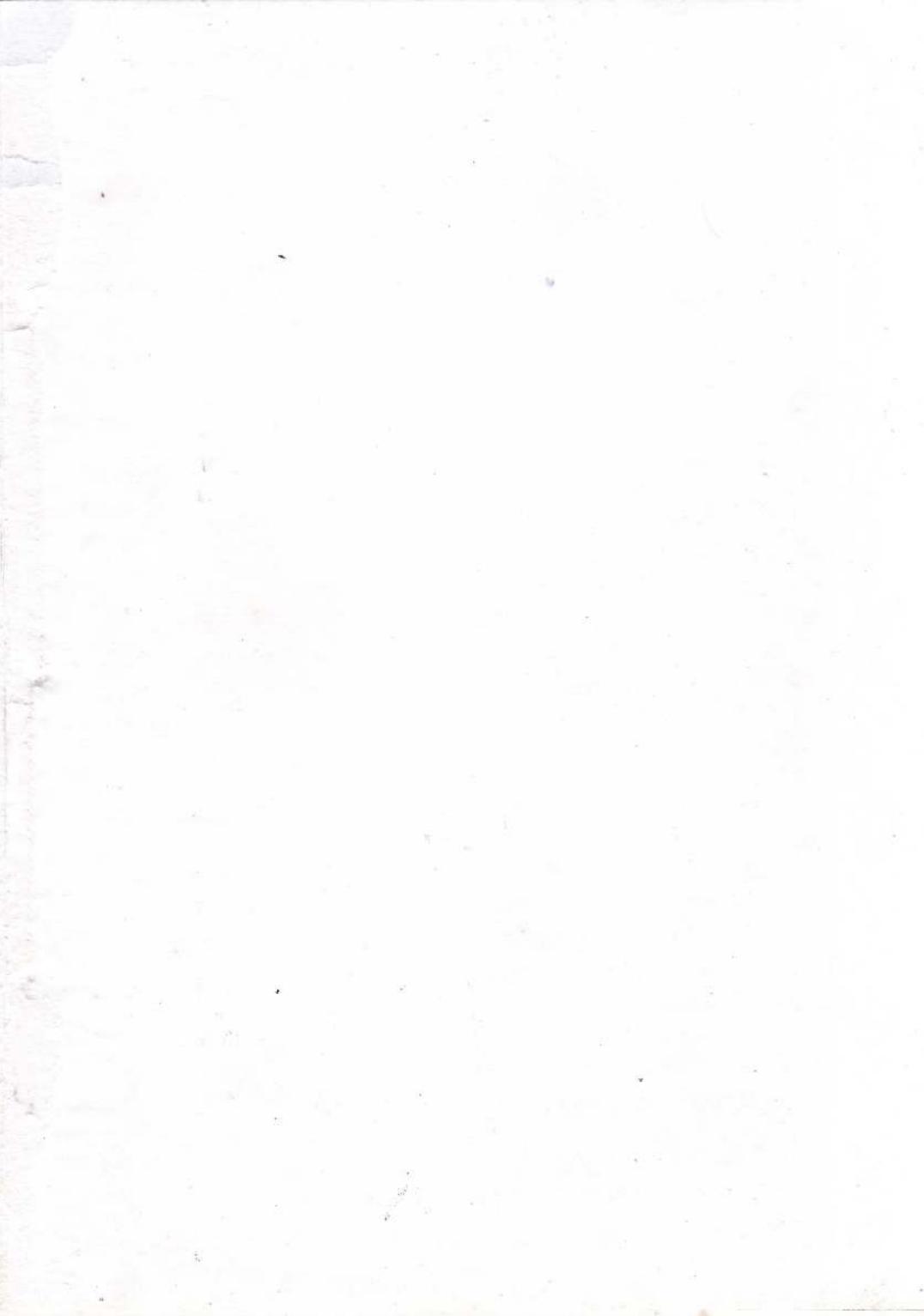
மரபுக்கவிதை பாடுவதில் மகத்தான் புலமையுடைய இவர் பல பிரபந்தங்களை இயற்றி வெளியிட்டார். ஒரு பாவோருபது, இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை, நான்மணி மாலை, அந்தாதி போன்ற அருந்தமிழ்ப் பனுவல்களை படைத்த பெருமைக்குரியவர். ஆலயங்கள் மீது ஊஞ்சல், திருப்பள்ளியெழுச்சி, பிள்ளைத்தமிழ், பதிகங்கள் பலப்பலபாடித் தன்பாவின் திறந்தாலே இறைவனது நல்லாசியைப் பெற்ற நிறைமனத்தராக விளங்குகிறார்.

2002ஆம் ஆண்டில் இந்து கலாசார விவகார அமைச்ச இவருக்கு கலாபூசணம் விருது வழங்கிக் கெளரவித்தது. 1992இல் இவர் பாடிய விபுலானந்த மாலை, 1994 இற் பாடிய நல்லூர் முருகன் இவைஸ்மீனிமாலை ஆகிய நூல்களின் சிறப்பினை வியந்து கொழும் புது தமிழ்ச் சங்கம் பெருவிழா எடுத்துக் கெளரவித்தது.

உயிர் முச்சுள்ள வரை பாமாலை புனைந்து தமிழன்னைக்கு அணிவித்து மகிழ்வதே தனது இல்லையம் என்று கூறி அவரது போக்கு வாய் அசைத்த போது “ஆயிரத்தில்லொருவர்” என்ற மனப்பதிவு ஏற்பட்டது.

(யாற். அரசன்)

**நேரியு : 30 மே 2006 தினக்குரல் பத்திரிகையில் பிரச்சிர்க்கப்பட்ட
அறக்கம் தீவு.**

நன்றியுற், வணக்கமுா

எமது தந்தையார்ன் இந்நால் வெள்வாநுவதற்காக
முழுமனதோடு செயலாற்றிய இந்திரம் சுவாமிகள்

மொகனதாஸ் ஜயாவர்ணகும், அவர்சார்ந்த
அச்சக ஊழியர்களுக்கும், இந்திகள், வாழ்த்துக்கள்,
பாராட்டுதல்கள் வழங்கிய பயிலோர்களுக்கும்,

இன்றைய நனம் (16.04.2010)

நடைபெறும் வெளியீடு

கைபவத்தினைச் சுறப்பித்த இனைவாநுக்கும்,

ந்றைவாக யாவற்றையும் இயக்கிய

சௌவச் சந்தியானுக்கும்

சரம் தாழ்த்திய வணக்கமும்

நன்றகளும் உர்த்தாகுக.

- குகும்பத்தினர்.